could not anticipate this rise at the time the budget was framed. After consulting the Chief Medical Officer we have come to this revised cost. I request, the House may be pleased to allow this supplementary grant.

Demand put and carried

General discussion on the budget

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi):* Mr. President Sir, This is my sixteenth budget speech and who knows it may not be the last !

Mr. President: What, sixteenth !

Mr. T. A. Ramachandra Ayyar *(Nellayi):* Yes. (*Laughter*). The budget estimate, as is perhaps the case with similar estimates of all Governments, abounds in puzzles and I leave it to my colleagues, possessing a mathematical temperament, to go into the details of the various figures and offer useful criticisms. For my part I find that the accounts of 1114 have closed with a surplus of 1·82 lakhs and that after transferring 6·5 lakhs to the revenue reserve fund. This is really satisfactory. It is also equally satisfactory to note that according to the revised estimate of 1115 the year is expected to close with a surplus of about 8 lakhs. For the year 1116 a surplus of about 6 lakhs is anticipated. But that is inclusive of 26½ lakhs from customs. Let us hope that the life and death between empires that is now going on in Europe will not spread to our country and seriously affect our revenue from customs, if not from other sources.

I find, a provision of Rs. 5,520 has been made for opening a temporary additional Dt. Court at Trichur. No doubt, this must be due to the accumulation of work in the Dt. Courts. But an attempt to discharge the extra work by asking the High Court to do original side work and also Sessions work, as is done in the Madras High Court, could well have been made. It is generally believed—I do not know to what extent it is correct—that the High Court Judges have not got sufficient work and that without the addition of any more Judges, the High Court can well attend to some Sessions and original side works after making suitable Legislations if necessary.

While dwelling on the necessity of curtailing expenditure wherever possible, I am glad to find the policy of the Government in reducing the pay of highly paid Government servants. I must make myself bold to state what I feel. But I do so in the full hope that I shall not be misunderstood. I know, the item which I am going to refer is in italics, and as such, beyond the purview of this House. But I shall be failing in my duty if I do not voice the public opinion

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in this matter. I refer to the Diwan's salary. The amount provided for the Diwan's salary inclusive of income-tax and leave allowance exceeds half a lakh. This is certainly too high for a small State like Cochin. I do not for a moment suggest that our present Diwan Sir R. K. Shanmukham Chetty does not deserve this high salary and I have no hesitation to say that he deserves even more. But the question is, can our small State afford to pay such a high salary for her Diwan. Once the salary of the post is raised, whoever the future incumbent be, it will be found difficult to lower it. It would have been wise to have fixed the maximum salary of the Diwan at somewhere about Rs. 2,000 per month and give the rest as personal allowance.

Large hopes were being entertained about the revival of the industries in Cochin when you, Sir, a true and experienced industrialist took charge of the administration. To our misfortune, you found that Cochin was not suitably placed for starting major industries. This may perhaps be true. But no serious attempt seems to have been made in the starting of even medium sized industries. You have ample time still before you, Sir, and may we not look up to you to start at least a few industries in Cochin and add to her material resources and this perhaps is the best time suited to make an earnest attempt in that matter. Industry and Agriculture are the only salvation for the poor people of Cochin. As regards agriculture an Irrigation Board is appointed. But no amount is set apart for undertaking the projects recommended by the Board. At least one lakh of rupees should be earmarked for such undertakings. Except in Chittur Taluk no amount is set apart for irrigation. Some definite schemes must be undertaken to harness the rivers and use the waters which are now wasted in the sea.

You are supposed to have introduced some popular reforms in the constitution of the administration of the State by giving more privileges and powers to this House. Privileges certainly you have given more. But I doubt, if any powers worth calling so, have really been conferred on this House. A Minister can of course be elected by this House. But the scope of his action is very limited. In the first place, the House is so constituted that the party represented by the Minister has always to look to the Government for a majority. That perhaps is not your fault. But we have to take things as they are, and until the Minister can afford to snap his fingers at the Government, he cannot be expected to give bold expressions to real public feelings. As a member belonging to the Ministerial party, I very often feel myself to be on the border of revolt on account of being unable to give a free expression of my views. Secondly, the Minister and much less his party has no effective voice in the control of the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

finances. He has to manage the affairs entrusted to him with the money placed at his disposal. The Ministerial party cannot therefore effectively ask the Minister to administer the affairs entrusted to him in accordance with their considered views. The creation of the Minister has really disarmed the opposition; while before the members were concentrating their attacks on the various heads of departments, the creation of a Minister and consequently of a Ministerial party has led to a tug-of-war between the different parties in the House and the Government members are now enjoying peace at the expense of the Minister. *(Laughter)*. This state of things must vanish if the appointment of a Minister is to serve any useful purpose. With Government members constituting a large percentage of the strength of the House, we cannot afford to have more than one party in this House, if a clear majority is desired. And without a clear majority no Minister will be able to do any useful work. I therefore appeal to this House to forget all differences and to have but one party sufficiently strong to out-vote the Government in cases of need. *(Hear, hear)*. Then and then alone will the so-called boon of electing a Minister conferred on this House by our beloved Maharaja will be a real boon.

Before concluding permit me to say a word about our Hon'ble Member, the Joint Secretary Mr. George. This is perhaps the last Council in which he takes part on the treasury bench. He is a conscious and well-meaning officer and let us not mind his faults, if any, for he is a good man *(Laughter)*.

Mr. M. K. Devassy *(Adur)*: Mr. President, Sir, If Mr. Ramachandra Ayyar's speech is his 16th budget speech this is my third budget speech and I also wish perhaps this is my last one. One hesitates very much to participate in this rituals. But there is one consolation. Whatever might have been the degree of response from the treasury bench to the representations, made by the non-officials, we hope that these representations, which come from the non-officials in their last budget speech, will surely receive greater attention on the part of the treasury bench.

I must congratulate the Government, Sir, on the surplus budget. It is certainly a matter for consolation that for the last two years we have been able to see a surplus budget, and it is perhaps due to the efficient administration of the Diwan, who has been well-known as a financier, that this state of affairs has come into existence. We hope that a surplus budget continues so that our State may have financial stability. But I cannot hide the fact, Sir, that our budget has nothing in it of a surprising or of a bold nature. To me this budget appears to be as dull as anything. There is nothing which can be said as a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

new feature that has been introduced in the State. I must certainly concede the fact that the preparation of a budget with bold schemes would have been rendered impossible by the critical situation in which the world in general and Cochin State as part of it have been placed because of the war. But it should not blind us to the fact that the progress in the State cannot be expected to be maintained, unless we chalk out bold policies for the amelioration of the people. I particularly mean the industrial development of our State. No doubt the Hon'ble Minister is trying his best to encourage cottage industries in the State; but the fact cannot be ignored that whatever be the nature of the encouragement that cottage industries receive these cottage industries can go only half way. Unless the State can find a way to establish good industrial concerns in the State which can absorb a large number of people and pool the financial resources of our State, it is impossible to think that a state of affairs will come when, in the State, you will find people growing prosperous day by day. I can well understand that this is perhaps due to the shyness often attributed to Indian capital. But, I believe, it is equally the duty of the Government to encourage and induce private capitalists to come forward and participate in this great task of industrialising Cochin State by help by the Government. Therefore, Sir, if this year it would not be possible for us to take up this task of industrialisation, I think, it will not be possible to do so in any near future.

In this connection, Sir, I would like to say a word regarding responsible government. The Hon'ble Member for Nellayi was referring to the scope and limitations of the Hon'ble Minister. He was also referring to the difficulties caused to the Hon'ble Minister by the large number of political parties in the State. But, Sir, I am not prepared to share all the views expressed by the Hon'ble Member for Nellayi. I will go to the extent of saying that the constitution now we have got in Cochin State, when it has created only one Minister, it has provided for the full exercise of the powers of the Hon'ble Minister. If the Constitution Act does not provide for these powers and if the constitution stands in the way of the Hon'ble Minister's exercising his powers properly and to the fullest extent, I would believe that it is the duty of the Hon'ble Minister himself to make a bold declaration to that effect and to resign his ministry. So far as I have understood and so far as the constitution of the Cochin State goes, whatever be the character of the limitations of our reforms, Sir, I believe that the Minister has full powers, if he has a will, to exercise those powers to the fullest extent.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* But the majority does not support him.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* You have been trying more than us to throw him out.

Now, Sir, the question is whether the Hon'ble Minister, having accepted his office, finds it impossible to administer the transferred subjects in an effective manner, because he is not allowed to act freely in accordance with the constitutional provisions. If the Hon'ble Minister can point out any instance where he has not been allowed to exercise the powers entrusted to him by the constitution, I assure the Hon'ble Minister that so far as our party is concerned we will be one with him in seeing that every letter of the constitution is given cent per cent effect. Either our constitution should be erased or it should be worked properly. I am not unaware of the fact that the Hon'ble Minister has not got full financial independence. It is a question of amending the constitution. It is certainly a vital aspect to be considered that the Hon'ble Minister should have full powers to demand from the Government a specific proportion of the revenues of the State, so that he may not have any more to depend upon the reserved half for the financial resources for the administration of the transferred subjects. I had occasion to place this aspect before this House during the last budget session. It is my fervent hope that the Government will see its way to modify this particular aspect of the question and see that our Hon'ble Minister is given financial independence also.

Sir, while we are proud of the present constitutional reforms and while we think that so far as the quota of responsible government granted to us is in accordance with the Constitutional Act, the powers exercised are substantial and real to the extent to which the Constitution Act permits, it should not be misunderstood that we are satisfied with it. Sir, this is the proper time for me to impress upon the Government the necessity for the grant of further constitutional reforms. We have completed two years in the land of dyarchy and now we are entering the third year. We are on the eve of a general election. Sir, as you have correctly remarked, the very fact that it has been the care of this House to see that the responsible government granted to us has been protected by us, with due care, and the sense of responsibility which we have evinced so far should induce the Government to grant further constitutional reforms immediately. While I stand for full responsible government, I am not radical enough to the extent of claiming full responsible government immediately. But, I believe, any moderate

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

thinker will agree with me in saying that it is our legitimate aspiration that we will be given chances by instalments of responsible government, so that it may be completed in course of time. One instalment has been given and we have duly respected it. This is the time for another instalment. I am afraid that war may be brought in as an impediment to this. I believe that our Diwan is sufficiently well-informed of the situation to note that war has nothing to do with these things. If such a hypothetical proposition were to be raised before me by anybody, I would say that if a war were to stand in our way, certainly that is the very reason why there should be responsible governnmet; because, it is only responsible government that will enable His Highness to participate in the prosecution of the war with greater and greater co-operation of the people.

Sir, I have been noting with interest a remark made by the Diwan presiding over the Panchayat Conference at Chalakkudi regarding the powers of the Hon'ble Minister and the difficulties to which he has been put. In the course of that speech, the Diwan President was pleased to remark that while he has granted 15 per cent of the revenue of the State to the Hon'ble Minister, the Hon'ble Minister is now sharing 85 per cent of the abuses hurled at the Government. Sir, I hope the word "abuses" probably has not been meant for this Council. We only criticise, we do not abuse. As one belonging to the opposition, it is my duty to clear this mistake. Whenever we criticise the Hon'ble Minister, it is because of our earnest hope to see that all co-operation is given to him and all possible advice is rendered to him in the proper administration of his departments. I may say that as one, who has nothing to do probably with the Ministerial party, it has not been my task only to criticise the Minister. I may openly state before this House that I have spent several days to prepare schemes for the Hon'ble Minister. And personally I have sent my own schemes to him, but, I do not know whether they are acceptable to him or not. Therefore, I wish to make it clear that if we pass any observation on the Hon'ble Minister, it is not in a sense of abuse, but in sense of improving the Hon'ble Minister. In this connection, I would like to give the reserved half a warning. I am sure that the House will be aware of one ordinary domestic occurrence, namley, if I find that my children along with the children of my neighbours come and create trouble in my House, out of respect for the parents of those children, in order to prevent those children from committing the same mischief again and to give them a proper and perfect warning, the most advisable thing that I will do is to beat my own children. If the children of the neighbours are intelligent enough to study what

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

is the meaning of my beating my own children, certainly, they will take a lesson and go their own way. I want to make it clear that if we criticise strongly the Hon'ble Minister who is our own child, whom it is our duty to protect as a popular representative, it is a greater warning to the reserved half. If we give 85 per cent of the abuses to the Hon'ble Minister and if the reserved half does not take that lesson properly, then 85 per cent plus 15 per cent *i.e.*, cent per cent will be directed against the reserved half. Therefore, Sir, our criticism of the Hon'ble Minister has got its weight and we hope that the Hon'ble Minister as well as the Diwan will be convinced of the fact that it is our earnest endeavour to see that the administration of the Hon'ble Minister is properly and successfully conducted.

Before I conclude, Sir, I wish to make a small reference to the extension of the term of the office of the Diwan. I believe that from the several demonstrations of delight from the various parts of the State this matter has been greeted with happiness by the people of the State. And personally myself and on behalf of my own constituency, I share the delightful sentiments expressed from all quarters of the State. In one respect the extension of the term of office of any Diwan is beneficial to the State. For, if the Diwan is to properly administer the State, whatever may be the extent of his cleverness, it requires time for any man to study the conditions of the State. The only thing required is that the Diwan should not be of such abnoxious character that he should not be allowed to continue to take advantage of the experiences of his study of the State. Therefore, the moment that you find that a Diwan of a State is tolerable enough, it is my personal view that he should be given the maximum time possible to study the situation in the State and to administer the State with greater and greater wisdom. In that respect, Sir, I would certainly congratulate His Highness on the decision he has made to give an extension of the term of office of the Diwan. Certainly I am not unaware of the fact that the Diwan is receiving a salary out of proportion to the revenues of the State. But, while thinking that our financial resources are meagre and it is the declared policy of the political parties in the State to see that the salary of any official should be kept at minimum level, I am not very sorry, Sir, that the present Diwan is given such a salary for the simple reason that it is the greatest reward that the State can have if we get full responsible government. You may give the Diwan any amount as salary, provided a state of affairs will exist when we will have no more a Diwan. *(Laughter).*

Mr. President: Buy off the existing Diwan.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* Certain words are reserved in Council. Therefore, I hope that the Diwan will realise the fact that we are paying him against the very principles that are adopted by us, out of the fervent hope that the period of his administration will be utilised by him with the fullest and maximum care for the elevation of the political aspirations of the people of Cochin. And I submit, I shall be happy if this extension given to the Diwan will result in further constitutional progress so that I hope that the Honourable Member for Nellayi will agree with me in thinking that this hopes will be realised, if not now, at some time later. With these few words I conclude.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* Sir, Since the very inception of this Council, this is the most anxious time that we are facing. Never before we have experienced such an international crisis and such a war of intensity over the continent of Europe. We are also feeling the effects of the war and yesterday my friend, Mr. Peter, was shedding tears of blood at the sufferings of the people at Chellanam. But, before I enter into the discussion of the budget, I wish to submit that the year 1115 was, so far as the Cochin State is concerned, was an uneventful one. There was no legislative activity worth the name except the Agriculturists Relief Act which was passed in the year 1114, but came into force only on 1st Chingam 1115 and that is a very vital subject affecting the whole economic life of our State. I ask the honourable members of this House to consider how this legislation has served the people and how it has relieved the agriculturist debtors and whether any modification is necessary. My submission is that this Agriculturists Relief Act is like the Government of Cochin Act, and there is nothing real in it. The Government of Cochin Act and the Agriculturists Relief Act are almost identical. Though they are intended to serve some useful purpose, by their limitations, they are found to be of no practical use. Some minor amendments to the Agriculturists Relief Act would have helped a good deal of people. For example, take the provision for the payment of current pattom. How much mischief it has caused to the people! By a slight alteration of that provision, hundreds of people would have been benefitted. But this House was powerless. We could not do it. Then there is a provision about house property in Municipal areas. How much litigation it has caused will be seen from the cases in the High Court, District Courts and Munsiff Courts. That provision is clearly unnecessary. Like that there are half a dozen amendments, not far reaching, but which would at the same time make the Act more useful. Compare the Madras Act with this Act. In the Madras Act, the provisions for scaling down are far-reaching. There is the *damdupet* principle by which, if double the principal is

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

paid, the whole debt is wiped off. Here the principal is sacred. One great defect in the two legislations is that there is nothing in them to provide funds for the people to pay off the debts. But in Madras there is one advantage. After the scaling down the principal is very much lowered. Here the principal remains the same. For instance, suppose a person has got a debt of Rs. 10,000. After scaling down he will have to pay only Rs. 2,0 0 or Rs. 3,000 in Madras. But here you have to pay nearly Rs. 8,000. No creditor will be willing to advance that amount, if he has properties worth only Rs. 10,000. Then compare the Travancore legislation with ours. The Travancore Government is prepared to make more concessions to debtors, and they are giving 6 years' time to pay off their debts. In our Bill, the Select Committee recommended 6 years' time, but Government opposed it. The legislation in our neighbouring territories of Travancore and Madras is more far-reaching. I do not find any reason why our Act should not be amended. In fact there are several Amendment Bills now before the House. All these Bills are one year old. I do not know what we have gained by the constitutional reforms. Even within one year the non-official members were not able even to introduce these Bills. Within one year we were able to get leave to introduce the Bills. That is really a great achievement!! I wrote to the Diwan President that 3 days should be given for the discussion of non-official Bills. During the last Meenam session, all the time was taken up for the discussion of the Child Marriage Restraint Bill and we had no time. The Diwan President courteously rejected my request. That is our position. What is the result of our far-reaching constitutional reforms? Why should the Hon'ble Minister be blamed? I prefectly agree with my old friend Mr. T. A. Ramachandra Ayyar in thinking that if there is no solid majority behind the Minister he cannot do anything. In England, legally speaking, the King can veto any legislation passed by the two Houses of Parliament. But is the King doing it? No. Whatever may be the provisions in Cochin Government Act, if there is a solid majority behind the Minister, the Minister will be powerful. He can create deadlocks as has been done in Madras. Then there will be negotiations between the Government and the non-officials.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* The Minister can resign on a constitutional point.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* As the party has no absolute majority, if the Minister resigns, another man will take that post.

Mr. M. K. Devassy *(Adur):* No demand has been made by the Minister whether the other parties are willing to co-operate with

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

him to create a deadlock. When it comes, we will find that every responsible party in this House will be one with him, if we think the Honourable Minister's view point is correct and the Government is acting behind the constitution to injure the Minister.

Mr. Pesident: Why did the hon'ble member not join the ministerial party? That is a more simple question to ask.

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* So long as the Minister has no absolute majority these demands for reforms are cries in wilderness. If the Minister has got an absolute majority, the present Diwan himself will readily agree to further reforms. We must force the Diwan by constitutional deadlocks. Then His Highness would summon the Diwan and ask, what shall I do? *(Laughter)* Then he can tender proper advice to the Maharaja. Therefore, what I submit is, unless there is a solid majority in the Council behind the Minister, there is no use of speaking of further of constitutional reforms. Although during the general election there was the State Congress, Cochin Congress and so on, many people were of opinion that after the elections were over, both these parties should come together; but unfortunately, with our old weaknesses, we were not able to do it.

In this connection, while speaking of the legislative activities of the Government, I wish to refer to another important subject, that is, the *Verumpattam* Tenants Bill. For the past dozen years there have been stro: g representations made that fixity of tenure should be given to all cultivating tenants. And as a result of that, Government introduced a Bill in the Council. In my opinion, the Bill introduced by the Government was more beneficial to the landlords. It was referred to a Select Committee and they made certain alterations. Some of these alterations were reasonable and others unreasonable. We also sent in some amendments. Now the Diwan President in his yesterday's speech said that the Bill would almost be buried. I shall read the relevant portion.

"While Government are fully alive to the importance of a measure of this kind, I should make it clear beyond doubt that Government cannot be a party to upset the entire agrarian system of the State in a revolutionary manner while the interest of the cultivating tenant must be protected by all legitimate means; Government cannot agree to provisions which, in effect, will amount to a confiscation of the rights of the landlord."

I humbly submit that I do not want any agrarian revolution, nor any confiscation. I want, on the other hand, to avert both these calamities. In my moderate view—I am always moderate—

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

(Laughter)—to avert all these calamities and bloodshed we should have timely changes in the law of tenancy. This old fashioned and antiquated law ought to be amended. Some of its provisions are meaningless. If some of the *kanam* documents are read, you will find that they are of antiquarian interest containing meaningless restrictions and provisions. All these antiquarian ideas should go. We can acquire the interests of the *jenmies* and sell to the tenants. Yau can pay reasonable compensation to the landlord for acquisition of his rights and give the lands to the tenants. What is the revolutionary idea there? There is no confiscation at all. The jenmi would be saved the troubles of collecting michavarams every year. My submission is, these *kanam* tenures, *adima* tenures, etc., should all go. There should be only one tenure—*Verumpattam* tenure. This *kanam* tenure is but the relic of feudal times. It is not consistent with modern times. There should be only one tenure, so that the law relating to tenancy will be very much simplified. For the prosperity of the State I submit that the law should be simplified. So much with regard to the legislative activities of the Government. The record of the Government in this sphere is not at all satisfactory. Government have not gone far enough in ameliorating the sufferings of the debtors or the tenants.

Then I pass on to another point, the executive activities of the Government. Even now I hesitate to enter that ground. I should not be misunderstood in what I say here. What I want to refer to is this. During the year 1115, two vacancies had arisen, that of the Diwan Peishkar and of the Chief Secretary to Government. I do not want to say it, because I am always accused as communal minded. But I am not at all that. I do not want a Christian Raj, a Hindu Raj or a Muslim Raj. Justice should be done to all. My submission is these two appointments, next to the Hon'ble Minister and the Diwan, are the biggest in the State, For the Chief Secretary's post there was the Joint Secretary, a man who has put in over 30 years of service. If he was allowed to act as Chief Secretary, it would have been only for 115 days. If that old man had been allowed to continue as Chief Secretary for 115 days, I do not know what will happen. Will the heaven fall down? All right, Mr. Achyuta Menon was appointed. Mr. Achyuta Menon deserves it. What about the appointment of the Diwan Peishkar? Cannot a Christian be appointed as Diwan Peishkar? I think, from the Council Proceedings it will be found that there were representations made to the Government that a Christian should be appointed as Diwan Peishkar. I am not jealous of Mr. Madhava Prabhu's appointment. A Christian could have been appointed.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. Shabdai S. Koder *(Nominated):* Why a Christian and not a Jew?

Mr. A. V. Moothedan *(Chalakkudi):* I do not know why our Diwan, who is always respecting communal claims, was forced to make these appointments. I presume that it must have been done against his will.

Then I wish to say a few words on the Budget proper. There are so many criticisms to be offered on the Budget and I have given cut motions. I wish to state only one point. I appreciate the qualities of the present Diwan. He is a great businessman and a great financier, and from the financial point of view, the budget is all right. But there should be one distinction between the budget of a Government and the profit and loss account of a Joint Stock Company. When the budget of the Government is taken into consideration, there should be the human element in it. The point is not how much money is saved. How much good we have been able to do for the people, that is the one cardinal principle. No doubt the budget should be balanced. But, consistent with that, people should also be benefitted as far as possible. Regarding the balancing of the budget, the Diwan, after his appointment, has done very well. I refer to para 3 of the Diwan's speech.

"The revised estimate of expenditure will be almost the same as the budgetted estimate. This is a clear evidence not merely of careful budgetting, but of the rigid control that is exercised over expenditure in every department."

That is a very welcome and salutary feature of the budget. But at the same time my submission is that that is not enough. There is a human element that has to be taken into consideration. Especially, the year 1116 is going to be a calamitous year. According to Mr. Churchill's and Hitler's statements there will be "a war of annihilation." We do not know what all are going to take place. The trade of Cochin is very much affected. All these coir products were used to be sent to Rotterdam and Amsterdam. These cities have been ruined. So, therefore, if the war is going to continue, next year will be a calamitous year for us. Is there any provision made for unemployment in the budget? In the Travancore budget, it is reported that a sum of five lakhs of Rupees have been provided for unemployment relief for next year. I should say that our Government should provide at least Rs. 2 lakhs for unemployment relief. That ought to have been done. That is a very serious omission which I am unable to forgive the Government.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Since two members have already referred to the extension of the term of the Diwan I must also say that I am very glad that the Diwan is allowed to continue. We came to the Council together on the same day. We took our oath together. I am anxious that he should continue. But I am also anxious that he should be our last Diwan. I am always against all the Diwans. We want a Council of Ministers responsible to the legislature. Therefore, my prayer is that before he lays down office he should see that a Council of Ministers succeeds him. What I submit is, we want responsible government in the State. We do not want any Diwan, but we want a Diwan in the interim period till we get responsible government to carry on the administration, purely, as a temporary expedient. I have no objection to the present Diwan continuing in office. It was in my village, Melur, that the first resolution was passed congratulating the Diwan on his extention. I request him personally that before he lays down office he should be pleased to institute a Council of Ministers to succeed him.

The House rose for lunch at 12-55 p.m. and re-assembled at 2-30 p.m. with Mr. T. P. Poulose, Panel Chairman in the Chair.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട്, സർ, പതിവു പ്രകാരം വളരെ ഭംഗിയിലും മേനിയിലും കുറെ മിച്ചം കാണിച്ചുകൊണ്ടുള്ള ഒരു ബഡ്ജറ് ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചതിനു നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. ബഡ്ജറ് ആകപ്പാടെ നമ്മൾക്കു വളരെ അഭിമാനം നൽകുന്ന ഒന്നാണെന്നു കാണുന്നതിൽ ടി ഗവമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കാതിരിക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ല. ജനങ്ങളുടെ അത്യാവശ്യങ്ങളെ തീരെ അവഗണിച്ചിട്ടെങ്കിലും മിച്ചം കാണിക്കുവാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനു സാധിച്ചല്ലൊ എന്നുള്ള സംഗതികൊണ്ടാണു് ഞാൻ ഗവമ്മെണ്ടിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതു്. ദിവാൻജി അവർകളുടെ ഇന്നലത്തെ പ്രസംഗത്തിൽ വില്ലിങ്ടൺ ഐലണ്ടിന്റെ കുറച്ചു ഭാഗം പതിച്ചു കൊടുത്തിട്ടുള്ളതു് കൊച്ചിയിലെ ഒരു കമ്പനിക്കാണെന്നു കാണുന്നതിൽ ഗവമ്മെണ്ടിനോടും ഹാർബർ അതോറിറ്റിസ്സിനും ഞാൻ നന്ദിപറയുന്നു. ഇനി ബാക്കി സ്ഥലങ്ങളും കൂടി പതിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടകാര്യം ആലോചനയിൽ ഇരിക്കുന്നു എന്നും അതും കൂടി കൊച്ചിക്കാക്കുതന്നെ പതിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കുമെന്നും ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു. ഗവമ്മെണ്ടു ഈ ഒരു കൊല്ലത്തിൽ വളരെ നല്ല വേലകളെല്ലാം ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്.

ഒരു കഷ്ടകാശ്വാസബിൽ പാസ്സാക്കി ഗവമ്മെണ്ടു് ജനങ്ങളെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ജനങ്ങൾക്കു എല്ലാവിധത്തിലുള്ള രക്ഷകളും അതിൽ നിന്നു കിട്ടുമെന്നും പറഞ്ഞു് ഗവമ്മെണ്ടു കൊണ്ടുവന്ന ആ ബില്ലുകൊണ്ടു് കൊച്ചിയിലെ എത്ര ശതമാനം കൃഷിക്കാർക്കു് രക്ഷ കിട്ടുമെന്നുള്ളതു് പ്രത്യേകം ആലോചിച്ചാൽ അറിയാവുന്നതാണു്. കർക്കടകമാസം മുഴുവനും കഴിഞ്ഞിട്ടും പാട്ടം തീർക്കുന്ന ഒരു വെടമ്പാട്ടക്കുടിയാനും ഈ ബില്ലുകൊണ്ടു് ഉണ്മുണ്ടാകുമെന്നു് വിചാരിച്ചിട്ടു് ഗവമ്മെണ്ടു് അതു് അനുസരിച്ചില്ല. കടക്കാരായ കൃഷിക്കാരെ സഹായിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി ക്രെഡിറ്റ് ബോണ്ടുസിസ്റ്റം എ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പ്പെട്ടത്താമെന്നു പറഞ്ഞ് ഗവമ്മെണ്ടു അവരെ ആശ്വസിപ്പിച്ചു, വ്യാമോഹിപ്പിച്ചു, വഞ്ചിക്കയാണു ചെയ്തതു്.

ജനങ്ങളുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടിയെന്നും പറഞ്ഞു, കൊച്ചിയിലെ ജനങ്ങളെ വ്യാമോഹിപ്പിച്ചും, ലാണ്ടു് മോർട്ട്ഗേജു് ബാങ്കു് എന്ന ഒരു സ്ഥാപനം ഇവിടെ ഉണ്ടാക്കീട്ടുണ്ടു്. അതു് വെറും മിഥ്യയാണെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ലാൻഡു് മോർട്ട്ഗേജു് ബാങ്കിന്റെ കാലാവധി ന ഠ കൊല്ലമാക്കണമെന്നും കടം കൊടുക്കുന്ന സംഖ്യ ഇരുപതിനായിരമാക്കണമെന്നും ക്രിഡിറ്റർ ബോണ്ടു് വക്കിംഗിനു നിശ്ചയിച്ച കമ്മിറ്റിയും മറ്റു പലരും അഭിപ്രായപ്പെട്ടതിനെ ഗവമ്മെൻറു് തീരെ വിസ്മരിച്ചുകളകയാണു ചെയ്തതു്.

കൊച്ചിൻ സ്റ്റേറ്റു് കാൺഗ്രസ്സിൽ നിന്നും കടിക്കൽ ഒരു കുടിയാൻ നിയമം അവതരിപ്പിക്കയും ആയതു, തള്ളിപ്പോകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടു്. സ്റ്റേറ്റു് കാൺഗ്രസ്സിൽ നിന്നും കൊണ്ടുവന്ന വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻ ബില്ലും ഗവമ്മെൻറു് കൊണ്ടുവന്ന വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻ ബില്ലും തമ്മിൽ വളരെ വ്യത്യാസമുണ്ടു്. ഗവമ്മെൻറു് കൊണ്ടുവന്ന വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻ ബിൽ ജന്മികൾക്കു വളരെ ആനുകൂല്യമുള്ളതും വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാന്മാർക്കു വളരെ ദോഷമുള്ളതും ആണു്. വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻ ബില്ലിൽ സെലക്ടു് കമ്മിറ്റി ചെയ്തിട്ടുള്ള റിപ്പോർട്ടും ഈ നിയമസഭക്കുതന്നെ കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. ഈ ബിൽ നിറുത്തിവെക്കുവാൻ കാരണം പല ആളുകളിൽ നിന്നും ഭേദഗതികൾ വന്നതുകൊണ്ടാണു് എന്നു ദിവാൻജി അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽനിന്നു കാണുവാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. ഭേദഗതികൾ വരുവാൻ കാരണം കുടിയാന്മാരെ രക്ഷിക്കുവാൻ എന്ന വ്യാജേന ജന്മികളെ സഹായിക്കുന്നതിന്നായി കൊണ്ടുവന്ന ഒരു ബില്ലായതുകൊണ്ടാണു്. അതാണു് കുടിയാൻ പ്രതിനിധികൾ ചില ഭേദഗതികൾ നിയമസഭയിൽ അവതരിപ്പിച്ചതു്. ധാരാളം ഭേദഗതികൾ വന്നതുകൊണ്ടു് ബിൽ ആലോചനക്കു എടുക്കാതെ വെച്ചതിൽ ഗവമ്മെൻറിന്റെ ഔചിത്യത്തെയാണു് അതു കാണിക്കുക. കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ കൃഷിക്കാരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി കൊണ്ടുവന്ന ആ ബില്ലിൽ കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ ഏറ്റവും വലിയ കൃഷിയായ മുപ്പത്തിമൂവായിരത്തിൽ ചിലചാനം ഏക്കർ കോൾനിലങ്ങളിലെ കർഷകരുടെ കാര്യം വിസ്മരിച്ചപ്പോൾ തീർച്ചയായും ഭേദഗതികൾ അതിനു വരാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഭൂരിജനങ്ങളുടെ ഭൂരിസുഖത്തിന്നുവേണ്ടിയുള്ള നിയമങ്ങൾ പാസാക്കണമെന്നു് പറയുമ്പോൾ അതു് ഗവമ്മെൻറു് ഉടനെ ചെയ്യേണ്ടതാണു്. ദക്ഷിണേൻഡ്യയിലെ സൌന്ദര്യറാണിയായ കൊച്ചിയിലെ ഗവമ്മെൻറു് ഒരിക്കലും ഈ വക നിസ്സാര കാര്യങ്ങളിൽ ഭയപ്പെട്ടു പിന്നോക്കം പോകരുതു്. വിപ്ലവപരമായുള്ള ബിൽ പാസ്സാക്കിയാൽ വിപ്ലവമുണ്ടാകുമെന്നു് ദിവാൻജി അവർകൾ ഭയപ്പെട്ടതു. റഷ്യയിലെ ഭരണസമ്പ്രദായത്തെ എല്ലാ ഗവമ്മെൻറുകളും എതിർത്തിരുന്നതാണു്. എന്നാൽ യുദ്ധം വന്നപ്പോൾ ബ്രിട്ടീഷു ഗവമ്മെൻറും അവരുടെ രക്ഷക്കുവേണ്ടി റഷ്യയിലെ ഭരണത്തിനെ അനുകരിച്ചു വിപ്ലവപരമായ നിയമങ്ങൾ സ്വീകരിക്കയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. ആവശ്യമുള്ളപ്പോൾ ഏതുതരത്തിലുള്ള നിയമങ്ങളും പാസ്സാക്കാം എന്നാണു് ഇതിൽ നിന്നു മനസ്സിലാകുന്നതു്. അതുപോലെതന്നെ കുടിയാന്മാരുടെ രക്ഷക്കു വേണ്ടിയുള്ള ഒരു ബിൽ ആവശ്യമാണെന്നു വന്നാൽ അതു ഉടനെ പാസാക്കണം. അതു വിപ്ലവപരമായാലും കൊള്ളാം; അല്ലെങ്കിലും കൊള്ളാം. വിരലുകളിൽ എണ്ണിവാൻ മാത്രമുള്ള ജന്മികളുടെ രക്ഷയെ ഉദ്ദേശിച്ചാണു് ഗവമ്മെൻറു് ആ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ബിൽ പാസാക്കുന്നതിൽ ഔചിത്യം കൗണിച്ചതു്. വലിയൊരു പ്രതിപക്ഷം ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷ നൽകുന്നതായ ആ ബിൽ, പൂർണമുള്ള ഗവണ്മെണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ, ഇവിടെ പാസ്സാക്കേണ്ടതായിരുന്നു.

ബഡ്ജറ്റിൽ വലിയൊരു സംഖ്യ മിച്ചം കാണിച്ചിട്ടുണ്ടെങ്കിലും സാധുസക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇതേവരെ യാതൊന്നും ചെയ്തതായിട്ടു കാണുന്നില്ല. പത്തും പന്ത്രണ്ടും രൂപാ ശമ്പളം വാങ്ങിക്കൊണ്ടു വലിയൊരു കുടുംബഭാരം കഴിച്ചുപോരുന്ന സാധുസക്കാർ ജീവനക്കാരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറു് എന്തുചെയ്തിട്ടുണ്ടു്? പോലീസുകാരാണെങ്കിൽ രാവുപകൽ ഇളവില്ലാതെ ജോലിചെയ്യുന്നവരാണു്. ചില്ലറ ശമ്പളം പോലും ചിലപ്പോൾ രാവുപകലില്ലാതെ അവർ കാത്തുകൊണ്ടിരിക്കുന്നുണ്ടു്. എന്നാൽ അവർക്കു ഡിസിപ്ലിനിനേൽ വളരെ ശിക്ഷയും കിട്ടുന്നുണ്ടു്. ഈ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിനെ പരിഷ്കരിക്കണമെന്ന ഉദ്ദേശത്തോടുകൂടി വരുത്തിട്ടുള്ള കമ്മീഷണർ അവർകൾ സാധുജീവനക്കാരുടെ ശമ്പളക്കാര്യത്തിൽ യാതൊരു പരിഷ്കാരവും വരുത്തീട്ടില്ല. അവർക്കു ശിക്ഷ മാത്രം! അതു് ഇപ്പോൾ വാർ കമ്മിറ്റിയിൽ പണം പിരിക്കുന്നതുപോലെയാണു്. പിരിക്കുന്ന പണം ചിലവാക്കാനുള്ള അധികാരം നമുക്കില്ല. ഒരിക്കൽ കേട്ടിരുന്ന കമ്മീഷണർ ചില ശുപാർശകളൊക്കെ ഇവരുടെ ശമ്പളക്കാര്യത്തിൽ ഗവണ്മെൻറിലേയ്ക്കു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള യാതൊന്നും ചെയ്യാതെ കാണിക്കുന്ന മിച്ചം ഒരു മിച്ചമായിട്ടു ഞാൻ കാണുന്നില്ല.

അതുപോലെതന്നെ റവന്യൂ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിൽ ഉള്ള ശിപായിമാരുടെ ശമ്പളക്കാര്യത്തിലും ഗവണ്മെൻറു് ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. ശിപായിമാർക്കു പതിനഞ്ചു രൂപാവരെ ശമ്പളം കൂട്ടിക്കൊടുക്കുവാൻ ഗവണ്മെൻറിനു് എന്താണു് വിരോധം? സർ ടി. വിജയരാഘവാചാരി കഴിഞ്ഞ യുദ്ധകാലത്തു് ക്ഷാമബത്തയായിട്ടു് മൂന്നു നാലുറുപ്പിക വീതം കുറഞ്ഞ ശമ്പളക്കാർക്കു കൊടുത്തിരുന്നതായിട്ടു് എനിക്കറിയാം. ഈ യുദ്ധം മൂലവും സാമ്പത്തികമായിട്ടു വളരെ കഴപ്പങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്നിട്ടും ചെറിയ ശമ്പളക്കാരായ സാധുജീവനക്കാർക്കു ഗവണ്മെൻറു് ഒന്നും ചെയ്തതായിട്ടു് ഈ ബഡ്ജറ്റിൽ കാണുന്നില്ല. ശിക്ഷിയ്ക്കുവാൻ മാത്രമല്ല രക്ഷിയ്ക്കുവാനുംകൂടിയുള്ള അധികാരം ഉണ്ടെന്നു മേലാലെങ്കിലും ഒന്നു ഓർമ്മിച്ചാൽ കൊള്ളാം. ബ്രിട്ടീഷിലൊക്കെ ജോലിനോക്കി വളരെ പ്രശസ്തി നേടീട്ടുള്ള ഒരു ഉദ്യോഗസ്ഥൻ ഇവിടെ പോലീസു് കമ്മീഷണരായി വന്നിട്ടു് കീഴ്ജീവനക്കാരെക്കൊണ്ടു പണിയെടുപ്പിക്കുകതന്നെയല്ല അവർക്കു ശരിയായ ശമ്പളവും കൊടുക്കുന്നുണ്ടെന്നു് ലോകത്തെ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുമെന്നു് ഞാൻ വിശ്വസിക്കുന്നു.

ദിവാൻപേഷ്കാരായിരുന്ന മിസ്റ്റർ അച്യുതമേനോൻ ആ സ്ഥാനത്തുനിന്നും മാറിയാൽ അതേസ്ഥാനത്തേക്കു് അദ്ദേഹത്തെപ്പോലെ പ്രാപ്തനായ ഒരാളെ നിയമിക്കാനുണ്ടാകുമോ എന്നു വിചാരിച്ചിരിക്കുമ്പോഴാണു് കൊച്ചി രാജ്യത്തിലെ സകല ജനങ്ങൾക്കും നീതിനിഷ്ഠനെന്നു തോന്നിട്ടുള്ള സത്യസന്ധനായ ഒരാളെ ആ സ്ഥാനത്തേക്കു നിയമിച്ചതു്. ദിവാൻജി അവർകൾ നമ്മുടെ നാടുവാഴികളുടെ കാര്യത്തിലും ശുപാർശിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് കൊച്ചിയിലെ എല്ലാജനങ്ങൾക്കും ഒരുപോലെ തൃപ്തികരമാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള ഒരു ദിവാൻജിയായിരുന്നില്ലെങ്കിൽ ഇന്നത്തെ ദിവാൻപേഷ്കാരായിരിക്കുന്ന മിസ്റ്റർ മാധവപ്രഭുവിനു ഗവണ്മെണ്ടു സർവ്വീസിൽ കയറിപ്പറ്റുവാൻ സാധിക്കുമോ എന്നു സംശയിക്കേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ സ്ഥാനങ്ങളെ അലങ്കരിക്കുന്ന ആളു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കൊടുക്കുന്നതിൽ കൊച്ചി ഗവൺമെൻറിനേയും വിശിഷ്യാ ദിവാൻജി അവർകളേയും ഞാൻ ആത്മാർത്ഥമായി അഭിനന്ദിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

ഇനി റൂറൽ ഡവലപ്പ്മെൻറിനെപ്പറ്റിയാണ് എനിക്കു പറയാനുള്ളതു്. ആ ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറ് ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുള്ള ഒന്നാണ്. ഞങ്ങളുടെ കയ്യിൽ തന്നു എന്നു വ്യാജേന ഗവൺമെൻറിൻറെ കയ്യിൽതന്നെ സകലാധികാരങ്ങളും വെച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഒരു ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറാണതു്. അതിൻറെ സകലാധികാരങ്ങളും ഞങ്ങളുടെ മന്ത്രിക്കായിരിക്കണം. കഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ മോഡൽ പഞ്ചായത്തുകൾ ഉണ്ടാക്കുന്നതാണ് എന്നു പറഞ്ഞു കുറെ സംഖ്യ നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. ഇക്കൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിൽ അതു മോഡൽ വില്ലേജ് എന്നായിട്ടുണ്ടു്. മോഡൽ പഞ്ചായത്തിലേക്കുവേണ്ടി ഒന്നും ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു മാത്രമല്ല ആ സംഖ്യ എന്തുചെയ്തു എന്നുള്ളതിനും യാതൊരു അറിവും ഇവിടെ തന്നിട്ടില്ല. ആ സംഖ്യ ബാങ്കിലോ മറ്റൊ നിക്ഷേപിച്ചിട്ടുണ്ടെന്നു് പത്രങ്ങളിൽ കാണുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. മുന്നൂറിൽ ചിലപ്രാവശ്യം ആളുകൾ ഉള്ള ഒരു വില്ലേജ് ഒരു മോഡൽ വില്ലേജാക്കുവാൻ ഇപ്പൊഴും വകകൊള്ളിച്ചിട്ടുണ്ടു്. ഇങ്ങിനെനോക്കിയാൽ വളരെ ജനങ്ങൾ തിങ്ങിപ്പാർക്കുന്ന സ്ഥലങ്ങൾ വേറെയുമുണ്ടു്. ആ സ്ഥലങ്ങളും മോഡൽ വില്ലേജാക്കുവാൻ കുറച്ചു പണം നീക്കിവെച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഗവൺമെൻറിനെ അഭിനന്ദിക്കാമായിരുന്നു. ഇങ്ങിനെ ഓരോ ഗ്രൂപാൾകൾക്കും സേവക്കും വേണ്ടി പണം ചിലവാക്കുന്നതു ശരിയല്ല. ജനങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തെ നോക്കി വേണം പണം ചിലവാക്കുവാൻ. ഇപ്പോൾ മോഡൽവില്ലേജാക്കിവരാൻ എടുത്തിട്ടുള്ളതു് "പള്ളൂ" എന്ന ഒരു വില്ലേജാണ്. ആ വില്ലേജ് മുഴുവനും ഒരു ജന്മിയുടെ ജന്മമായിട്ടു കിടക്കുകയാണ്. ഇതു് അന്തിക്കാട് നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ പെട്ട ഒരു വില്ലേജാണ്. അവിടെ ഏകദേശം ൩൦൦ ആളുകളോളമേയുള്ളൂ.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു : അതിൽ ചിലവാക്കുന്ന സംഖ്യയിൽ ഒരു ഭാഗം ആ ജന്മി കൊടുക്കാമെന്നു് വെച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ : മെറ്റേർണിറ്റി ആൻറ് ചൈൽഡ് വെൽഫെയർ സെൻറേർസ് (Maternity and Child Welfare Centres) മട്ടാസിൽ പല സ്ഥലങ്ങളിലും ഇപ്പോഴും സ്ഥാപിച്ചുവരുന്നതായിട്ടു് കാണുന്നുണ്ടു്. കോയമ്പത്തൂരിലും മൈസൂരിലും നല്ല നിലയിൽ അതുണ്ടാക്കിവരുന്നുണ്ടു്. കോയമ്പത്തൂരിൽ അതു നടത്തിവരുന്ന ഡാക്ടർക്കു് ഒരു കാറും കൂടി കൊടുത്തുവരുന്നുണ്ടു്. ഇവിടെ നാലു സെൻറരുകൾ സ്ഥാപിച്ചു അതിൻറെ പരീക്ഷണം കഴിയുന്നതിനു മുമ്പുതന്നെ രണ്ടെണ്ണം കഴിഞ്ഞ കൊല്ലം നിറുത്തൽ ചെയ്തു. ബാക്കിയുള്ളതു് ഇക്കൊല്ലവും നിറുത്തൽ ചെയ്തു. വൈദ്യപരിശോധനായ ഒരാൾ ഈ സ്ഥാനത്തു് വന്നിട്ടു് അതു ചെയ്തതിലാണ് എനിക്കു് ആക്ഷേപമുള്ളതു്.

അധികൃതരുടെ കാര്യത്തിൽ ഗവൺമെണ്ടു പലതും ചെയ്യുന്നുണ്ടു്. മറ്റൊരു നാട്ടുരാജ്യങ്ങളെ താരതമ്യപ്പെടുത്തിനോക്കിയാലും അധികൃതരുടെ ഉന്നമനത്തിനു വേണ്ടി നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടു ചെയ്യുന്നതുപോലെ ഒരു ഗവൺമെണ്ടും ചെയ്യുന്നില്ലെന്നു് പ്രത്യക്ഷത്തിൽ കാണാം. അധികൃതരുടെ ഉന്നമനത്തെ ലാക്കാക്കി, അവരുടെ തൊഴിലിനെ കണക്കാക്കിക്കൊണ്ടു് ഗവൺമെണ്ടു് മത്സ്യക്കാപ്പുകൾ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ചുരുങ്ങിയ സംഖ്യക്ക് അധഃകൃതരെ എല്പിച്ചുകൊടുത്തിട്ടുണ്ട്. അങ്ങിനെ കൊടുക്കുവാണെങ്കിലും അതു് അവക്ക് ഉപകാരപ്പെടണമെന്ന ഉദ്ദേശം ഗവമ്മെണ്ടിനുണ്ടോ എന്ന സംശയമാണു്. അതിനു് ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഞാൻ പറയാം. ഇടവമാസത്തിലേ മത്സ്യം പിടിക്കുവാൻ പാടുള്ളു എന്നും പറഞ്ഞു് ഒരു മത്സ്യക്കാപ്പു് ഒരു സ്ഥലത്തു് അവരെ എല്പിച്ചുകൊടുത്തു. കുംഭമാസത്തിൽ വെള്ളം വറിയപ്പോൾ മത്സ്യം പിടിക്കാമോ എന്നു് അവർ ചോദിച്ചു. പിടിക്കാൻ പാടില്ല എന്നു പറകയും ചെയ്തു. ആ തരത്തിൽ ലൈസൻസില്ലാത്ത മറവുള്ളവർ അതിൽനിന്നു മത്സ്യം പിടിച്ചെടുക്കുകയും ചെയ്തു. കരാറിനു് എടുത്തവർ ഇപ്പോൾ പണം കെട്ടുവാൻ കൂടി നിവൃത്തിയില്ലാതെ തീരെ അനാശാസ്യകരമായ സങ്കടത്തിൽ ആയിരിക്കുകയാണു്.

ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നായി ഗവമ്മെണ്ടു പലതും ചെയ്യുവാൻ പോകുന്നതായി ഞാൻ അറിയുന്നു. കണ്ടിജ്ഞാംകടവിൽ പണക്കാരുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് അവിടെ ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നു ഒന്നും ചെയ്യേണ്ട എന്നു് ഇന്നലെ ഫിഷറി ബഞ്ചിൽനിന്നു പറയുന്നതു കേട്ടു. തോട്ടങ്ങൾ ഒരാൾക്കു സ്വന്തമുണ്ടെങ്കിൽ അവിടെയുള്ള തൊഴിലാളികൾക്കു് വല്ല ഗുണവുമുണ്ടോ? അവിടെ പണക്കാരുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞതു തമാശയായിട്ടാണെങ്കിലും എനിക്കു വളരെ സങ്കടമുണ്ടു്. ഞാറക്കലെ കായ്യം പറഞ്ഞപ്പോഴും ദിവാൻപേഷ്കാർ അവർകളും പറഞ്ഞു അവിടെ പണക്കാരുണ്ടെന്നു്. അവിടെയൊക്കെ ചെന്നു കണ്ടാലെ ജനങ്ങളുടെ സ്ഥിതിഗതികൾ അറിയുകയുള്ളു.

റോഡുബോർഡു് പള്ളുരുത്തി ചെല്ലാനം റോഡിന്നു് ഒരു വലിയ സംഖ്യ നീക്കിവെച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ "ഇങ്ങിനിവരാതവണ്ണം തെക്കോട്ടു പോയിടിനാൻ" എന്ന പറഞ്ഞപോലെ അതും തെക്കോട്ടു പോയി. യാതൊന്നും അവിടെ ചെയ്തിട്ടില്ല. ആ പണം എന്തു ചെയ്തു എന്നുകൂടി അറിഞ്ഞുകൂടാ. ആ പണം ഏതെങ്കിലും ഇനത്തിൽ ചിലവു ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതു് ഞങ്ങളെ അറിയിക്കേണ്ടതല്ലേ? അന്തിക്കാടു് നിയോജകമണ്ഡലത്തിലും കാട്ടൂർ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലും ചകരിവ്യവസായം ചെയ്യുന്ന തൊഴിലാളികൾ ധാരാളം ഉണ്ടു്. അവക്കും എന്തെങ്കിലും ഒരു രക്ഷ ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്തുകൊടുക്കണം. പിന്നെ മലവെള്ളപ്പൊക്കംകൊണ്ടും കഷ്ടപ്പെടുന്നതായി ധാരാളമാളുകളുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ മാത്രം പോര, കൊച്ചീരാജ്യത്തിന്റെ നാനാഭാഗങ്ങളിലും ക്ഷാമനിവാരണത്തിന്നുള്ള ശ്രമം ചെയ്യുന്നതു് നന്നായിരിക്കും.

Panel Chairman: Time.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സു്. പണിക്കർ: സർ, ഒരു മിനിറ്റുകൂടി അനുവദിച്ചാൽ മതി. പഞ്ചായത്തുകളിൽ റിലീഫ് വക്കായിട്ടു് കുറെ വക്കുകൾ റിസവ്വ് ചെയ്തുവെക്കണം. അങ്ങിനെ വെച്ചാൽ അരി കൊടുക്കാതെ കഴിക്കാം. ഗവമ്മെണ്ടിന്റെ പണിയും നടക്കും. അവക്കു റിലീഫുമായി. അല്ലാതെ അരി മാത്രം എപ്പോഴും കൊടുക്കാൻ സാദ്ധ്യമല്ല. ജനങ്ങൾക്കു രക്ഷയുള്ളതായ പ്രവൃത്തികളൊക്കെ ഗവമ്മെണ്ടു ചെയ്യണം എന്നാണു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. ജനക്ഷേമകരമായ വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാൻനിയമം, കഷ്ടകാശ്വാസഭേദഗതിനിയമം മുതലായതു് ഉടനെ പാസാക്കുക, മിച്ചം ബഡ്ജറു് മാത്രം കാണിക്കുവാൻ ഉത്സാഹിക്കാതെ, ജനക്ഷേമകരമായിട്ടുള്ള പ്രവൃത്തികൾ എന്തെല്ലാം ചെയ്യാമൊ അതൊക്കെ ചെയ്യുക ഇതുമാത്രം ചെയ്യുകഴിഞ്ഞാൽ ഞാൻ കൃതാർത്ഥനായി.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ വി. കെ. കുട്ടി. മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ട് സർ, കൊച്ചി ഗവൺമെണ്ടിനു സ്ഥിരമായ നയത്തോടുകൂടിയ ഒരു ബഡ്ജറുണ്ടാക്കാം; അല്ലെങ്കിൽ ഉണ്ടാക്കുവാൻ കഴിയും എന്ന സംഗതി ഇക്കഴിഞ്ഞ രണ്ടുമൂന്നു വർഷങ്ങളായി തെളിയിച്ചുകഴിഞ്ഞിരിക്കുന്നു. ഇനി മുമ്പിലത്തെ ബഡ്ജറും ക്രൂപീകരണവും ഇപ്പോഴത്തെ സമ്പ്രദായവും തമ്മിൽ നോക്കുമ്പോൾ സ്ഥിരതയോടുകൂടിയുള്ള ഒരു നയം അംഗീകരിച്ചുകൊണ്ടു മുന്നോട്ടുപോകുവാൻ നമുക്കു സാധിക്കുമെന്നുള്ളതു ഗവൺമെൻറിനെപ്പോലെ ഈ സഭയും അറിയുന്നുണ്ട്. അങ്ങിനെയുള്ള ഒരു സന്ദർഭം ഉണ്ടായിരിക്കുന്നതുകൊണ്ടു നമ്മുടെ ഭാവിയെപ്പറ്റി സ്ഥിരതയോടുകൂടിത്തന്നെ തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ കാര്യത്തിൽ ഇനിയെന്താണചെയ്യേണ്ടതെന്നു ചിന്തിപ്പാനും പ്രവൃത്തിപ്പാനും സൌകര്യമുണ്ട്.

കൊച്ചി രാജ്യത്തു് ഏറെ ലക്ഷത്തിൽപരം ജനങ്ങളുണ്ട്. ഇതിൽ ധനികന്മാരേയും അവരുടെ സ്തുതി ജനങ്ങളേയും—അല്ലെങ്കിൽ ഒരുവിധം നിത്യവൃത്തികഴിപ്പാൻ കഴിവുള്ളവരേയും—നീക്കി ബാക്കി ര് ലക്ഷത്തിൽപരം സാധുക്കൾക്കു തൊഴിലുണ്ടാക്കുവാനുള്ള ഒരു പരിശ്രമം ഇവിടെ ചെയ്യേണ്ടതുണ്ട്. ഇത്രയും ചുരുങ്ങിയ ജനസംഖ്യയുള്ള ഒരു ചെറിയ രാജ്യത്തിൽ—"കൊച്ചിൻ ഹാർബർ" പോലെ പ്രസിദ്ധമായ ഒരു ഹാർബറും വ്യാപാര ബന്ധുകളുമുള്ള ഈ രാജ്യത്തിൽ—തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കു് തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുപ്പാൻ വളരെ സൌകര്യമുണ്ട്. നമ്മുടെ ഗവൺമെണ്ടു് വ്യവസായപരമായ ഒരു പ്രയാണം ആരംഭിച്ചിട്ടുണ്ടല്ലൊ. ഒരു വ്യവസായം തോൽവിയായിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ പിന്നീടുണ്ടായിട്ടുള്ള വ്യവസായങ്ങൾ വിജയകരമായിട്ടുണ്ടെന്നു് കാണുവാൻ കഴിയും. കൊച്ചിൻ ടെക്സ്റ്റൈൽസ് തന്നെ ഇതിനൊരുദാഹരണമാണു്. കൊച്ചിൻ ടെക്സ്റ്റൈൽസിൽ ഗവൺമെണ്ടു് ഗണ്യമായ ഒരു ഷെയർ എടുത്തു് സഹായിക്കയാണു് ചെയ്തതു്. അങ്ങിനെയുള്ള ശ്രമങ്ങൾക്കും പുറമെ ഗവൺമെൻറിൻെറ മേൽനോട്ടത്തിൽ ഇനിയും പല വ്യവസായങ്ങളും വളർത്തിപ്പിക്കണം.

ഇവിടെ നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിൻെറ സാമ്പത്തികനിലയും ജനവിഭാഗങ്ങളിൽ വിദ്യാഭ്യാസവും വളർച്ചയിട്ടുണ്ടെന്നാല്ലാതെ പൊതുവെ ഒരഭിവൃദ്ധി ഇനിയും ഉണ്ടായിക്കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. തൊഴിലില്ലാത്തവരുടെ സംഖ്യ വർദ്ധിച്ചുവരുന്നു. പട്ടിണിക്കാരുടെ രോദനം നമ്മൾ ഇപ്പോൾ ഇവിടെതന്നെ കേട്ടുകഴിഞ്ഞുവല്ലൊ. ദാരിദ്ര്യം സഹിക്കവയ്യാത്തനിലയിൽ എത്തിയിട്ടുണ്ട്. ഇതിനുവേണ്ട പരിഹാരമാർഗ്ഗം കണ്ടുപിടിക്കേണ്ട ചുമതല ഗവൺമെണ്ടിനുണ്ട്.

ഈ രാജ്യത്തു് ഒരു കടലാസ്സു് വ്യവസായശാല സ്ഥാപിക്കുന്നപക്ഷം അതു വിജയപ്രദമാകുമെന്നു ഗവൺമെണ്ടുതന്നെ, ഒരു ചോദ്യത്തിനു ഈ കൌൺസിലിൽവച്ചു മറുപടി നൽകിയിട്ടുണ്ട്. ദിവാൻ ബാനർജി അവർകളുടെ ഭരണകാലത്തു് അതിനുള്ള പരീക്ഷണങ്ങളും നടത്തുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. ആ സംസ്കൃത സാധനങ്ങൾ കൊച്ചിയിൽ ധാരാളം ലഭിക്കുമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് അത്തരം വ്യവസായങ്ങൾക്കു പുരോഗമനം സിദ്ധിക്കുമെന്നു് അനുഭവമായിട്ടുണ്ടു്. അതുപോലെതന്നെ പെരിങ്ങൽകുത്തു പദ്ധതിയും എട്ടൊ പത്തൊ കൊല്ലത്തെ സ്കീംവച്ചുകൊണ്ടു് സമാരംഭിക്കേണ്ട സമയം അതിക്രമിച്ചിരിക്കുന്നു. നല്ലനല്ല വ്യവസായങ്ങൾമൂലം നമ്മുടെ രാജ്യത്തെ തൊഴിലാളികൾക്കു് തൊഴിലുണ്ടാക്കുവാനും രാജ്യം അഭിവൃദ്ധിപ്പെടുവാനുമുള്ള മാർഗ്ഗമാണിതു്.

വർ മൈലോളംവരുന്ന ഒരു റെയിൽവെ നമുക്കുണ്ടു്. ഈ റെയിൽവെ വളരെക്കാലമായി വിദേശ കമ്പനിക്കാർ പാട്ടത്തിനേറെടുത്തു നടത്തിവരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്നു. ഇതു് ഗവണ്മെൻറു് തിരിച്ചുവാങ്ങി നേരിട്ടു നടത്തണം. കൊച്ചിയിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ തൊഴിലില്ലാത്തവർക്കു് തൊഴിലുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങൾ ഇതൊക്കെയാണു". ഇക്കാര്യങ്ങളിൽ ഗവണ്മെൻറു് ശ്രദ്ധിക്കണം. ചിസ്തുതമായ ഇത്തരം പദ്ധതികൾ ഗവണ്മെൻറു് നടപ്പിൽ വരുത്തുവാൻ ശ്രദ്ധിക്കാത്ത കാലത്തോളം രാജ്യത്തിനു് ശോഭനമായ ഭാവിയുണ്ടാവുന്നതല്ല. സർ, എൻറെ പ്രസംഗം ദീർഘിപ്പിക്കുവാൻ വിചാരിക്കുന്നില്ല. ഉൾനാടുകളിലെ പട്ടിണിമൂലമുണ്ടായിട്ടുള്ള കഷ്ടപ്പാടുകൾക്കും പുറമെ സൈരമായ നിലയിൽ ജീവിതം നയിക്കുവാൻ കഴിയാത്തവിധം പല ദുരന്തദുരിതങ്ങളുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടെന്നുള്ളതു് തീർച്ചയാണു്. നമ്മുടെ നാട്ടിൽ ഉത്തരവാദിത്വഭരണത്തിൻറെ നാന്ദിയായി സംജാതമായിട്ടുള്ള ആ പ്രസിദ്ധമായ ഭരണപരിഷ്കാരത്തിൻറെ ആവിർഭവത്തോടുകൂടി നിസ്സാരമെങ്കിലും ആശ്വാസകരമായ പല പ്രവൃത്തികളും ഉൾനാടുകൾക്കുവേണ്ടി ചെയ്തിട്ടുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. ഈ രാജ്യത്തെ ഒരു വെള്ളാനയായി സ്ഥിതിചെയ്തിരുന്ന ഹെൽത്തു് സെൻറർകൾ എടുത്തുകളഞ്ഞതിൽ ഗവണ്മെൻറിനെ എത്രതന്നെ അഭിനന്ദിച്ചാലും മതിയാകുന്നതല്ല. ടി സ്ഥാപനംകൊണ്ടു് ഇന്നാട്ടിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്കു് യാതൊരു പ്രയോജനവുമുണ്ടായിരുന്നില്ല. നമ്മുടെ ചിലരുടെ സുഖസൌകര്യാദികൾ മാത്രമല്ല ആശിക്കേണ്ടതു". പാവപ്പെട്ട ഗ്രാമീണരുടേയും കാര്യങ്ങൾ നോക്കണം. ഉൾനാടുകളിലെ പാവപ്പെട്ടവർക്കു പ്രസവ ശുശ്രൂഷാസൌകര്യങ്ങൾ ഉണ്ടായിരുന്നില്ല. എന്നാൽ പ്രസ്തുത വെള്ളാനയെ വധിച്ചതോടുകൂടി കുറെ സൂതികർമ്മണികളെയെങ്കിലും ഗ്രാമങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചു. ഇതു് ഞങ്ങൾക്കു് ആശ്വാസത്തെ തരുന്നു. പടിഞ്ഞാറെ തീരങ്ങളിൽ വളരെ തുരുത്തുകളുണ്ടു്. പ്രസവസംബന്ധമായി വല്ല വൈഷമ്യങ്ങളും നേരിട്ടാൽ ഡോക്ടറെ തേടിപ്പിടിച്ചുകൊണ്ടുവരുമ്പോൾ രോഗിയുടെ കഥ കഴിഞ്ഞിരിക്കും. വില്ലേജുകളിലുണ്ടാവുന്ന ഇത്തരം ദുരിതങ്ങളെ ഗവണ്മെണ്ടിൻറെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തിയിരുന്നു. ജനകീയ മന്ത്രിഭരണം വന്നതോടുകൂടി അതിനുവേണ്ടപരിഹാരംചെയ്തുതന്നെ ഉത്തരവാദിത്വഭരണംകൊണ്ടുള്ള ഗുണത്തിനു ഒരു ഉദാഹരണമായി പറയാം.

ഇനി പഞ്ചായത്തുകളെക്കുറിച്ചാണു് എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു്. ഒരു കാലത്തു് കേൾപ്പോരും കേൾവിയുമില്ലാതെ കിടന്നിരുന്ന ആ ഭരണനിർവ്വഹണത്തിൽ ഇപ്പോൾ വലിയ മാറ്റങ്ങൾ വന്നിട്ടുണ്ടു്. അതിനു സൌകര്യങ്ങൾ വരുത്തിയ ദിവാൻജി അവർകളോടു് ഞാൻ നന്ദിപറഞ്ഞുകൊള്ളുന്നു. എന്നാൽ പഞ്ചായത്തുകാക്കുള്ള അധികാരം ഇപ്പോഴും മുൻസ്ഥിതിയിൽതന്നെ ഇരിക്കുന്നതേയുള്ളൂ. പഞ്ചായത്തുകൾക്കു നിശ്ചയിക്കപ്പെട്ടുന്ന മുഴുവൻ പണികളുടെ ടെണ്ടർപോലും അതാതു പഞ്ചായത്തുകൾക്കു് എടുപ്പാൻ അധികാരമില്ല. ൫൦൦ രൂ.യിൽ കൂടുതലുള്ള പണിയാണെങ്കിൽ ആയതു ഡയറക്ടരുടെ ആപ്പീസ്സിൽനിന്നുവേണം ടെണ്ടർവിളിച്ചുകൊടുക്കുവാൻ. തൽമൂലം പഞ്ചായത്തും കൺട്രാക്ടറും തമ്മിൽ യാതൊരു ബന്ധവുമില്ല. പഞ്ചായത്തിൽനിന്നു് ൫൦൦ രൂ. യുടെ പണി നിശ്ചയിച്ചാൽ എസ്റ്റിമേറിൽ അതു് ൫൦൧ രൂ. യായി ടെണ്ടർ വിളിക്കുവാൻ ഹേഡാപ്പീസ്സിലേക്കു പോകുന്നതിൻറെ രഹസ്യം ഇനിയും മനസ്സിലാക്കുന്നതിനു് സാധിച്ചിട്ടില്ല. ഇങ്ങിനെ പല സംഭവങ്ങളും നടക്കുന്നുണ്ടു്. ഞങ്ങളുടെ പഞ്ചായത്താപ്പീസ്സിൻറെ മുൻവശത്തുള്ള ഒരു ചായക്കടപോലും പരിശോധിക്കുവാനുള്ള അധികാരം ഞങ്ങൾക്കില്ല. പട്ടണത്തുത്തിയിലുള്ള ഒരു പഞ്ചായത്തിലെ എതെങ്കിലുമൊരുദ്യോഗം പരിഷ്കരി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ച്ചു നന്നാക്കുവാനുദ്ദേശിക്കുന്നപക്ഷം, ആ പരിഷ്കാരപദ്ധതിയാകുന്ന ചെടിവള ന്മകണ്ടു സന്തോഷിക്കുവാനുള്ള ഭാഗ്യം ഞങ്ങൾക്കില്ല. അതിനുമുമ്പു് ആ പ്രദേശം മുൻസിപ്പാലിറ്റി കൈകേറി കൊണ്ടുപോകുന്നു. ഈ നയം ഇരിക്കുന്നിടത്തോളംകാലം പഞ്ചായത്തുകളുടെ ഭരണം വിചാരിക്കുന്നതു വിജയപ്രദമാകുന്നതല്ല. അവസാനമായി പഞ്ചായത്തുകൾക്കനുവദിക്കുന്ന സംഖ്യകളുടെ ദൌർല്ലഭ്യംനിമിത്തം പല പണികളും എടുത്തതു പൂർത്തിയാക്കുവാൻ നിവൃത്തിയില്ലെന്ന സംഗതി ഞാൻ ഈ സഭയുടെ മുമ്പാകെ കൊണ്ടുവരുന്നു. ഏതു പഞ്ചായത്തിലെ കാര്യമായാലും അവർ ആരംഭിക്കുന്ന പണികൾ പൂർത്തിയാക്കുവാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ അതാതു പഞ്ചായത്തുകൾക്കു ചെയ്തുകൊടുക്കേണമെന്നുള്ള അപേക്ഷയോടുകൂടി എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. വി. ഇയ്യു. മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു സർ, ഉന്നാമതായി ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി അവർകളുടെ ഉദ്യോഗകാലാവധി നീട്ടികൊടുത്തതിൽ എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിന്റെ അഭിനന്ദനത്തെ മഹാരാജാവു് തിരുമനസ്സിലെ സന്നിധിയിൽ അറിയിക്കാൻ ഞാൻ ഈ അവസരത്തിൽ അപേക്ഷിക്കുന്നു.

രാജ്യഭരണത്തിന്റെ അടുത്തകൊല്ലത്തെ ബഡ്ജറ്റിന്റെ വിമർശനം ചെയ്യാൻ ഞാൻ കഴിഞ്ഞവർഷം പറഞ്ഞതുപോലെ ഞാനൊരു ധനകാര്യവിദഗ്ദ്ധനല്ല. ധനകാര്യവിദഗ്ദ്ധന്മാരും എന്നേക്കാൾ ഈ വിഷയത്തിൽ പ്രാപ്തന്മാരും ഇവിടെ വേറെ പലരുമുള്ളതുകൊണ്ടു് ആ വിഷയം ഞാൻ തൊടുന്നില്ല. എന്നാൽ ബഡ്ജറ്റുപ്രസംഗം ആ വിഷയത്തിൽ അല്ലാതെയും ആകാമെന്നുള്ളതുകൊണ്ടു് ഞാൻ ഗവൺമെന്റിന്റെ നയത്തെയും ധനകാര്യ ക്രമീകരണത്തെക്കുറിച്ചും മറ്റും വിശദീകരിക്കാനുദ്ദേശിക്കുന്നു. കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനത്തിൽവച്ചു ദിവാൻജി അവർകൾ പ്രഖ്യാപനം ചെയ്തതനുസരിച്ചു് സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ മൂന്നുകൊല്ലത്തെ ജോലി പരിശോധിച്ചു് അതിന്റെ പ്രവർത്തനം കൂടുതൽ പ്രയോജനകരമാകത്തക്കവണ്ണം നിർദ്ദേശങ്ങൾ നൽകുന്നതിനായി ഒരു കമ്മിറ്റിയെ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടു. അങ്ങിനെയൊരു കമ്മിറ്റിയെ സൃഷ്ടിച്ചുവിട്ടതിൽതന്നെ എനിക്കാക്ഷേപമുണ്ടായിരുന്നു. ഒരു കട്ടമോഷൻ മുഖേന ആ കാര്യം ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്തിയിട്ടുമുണ്ടായിരുന്നു. തലപ്പിള്ളിയിലേയൊ ചിറയരിലേയൊ യാതൊരു പ്രതിനിധിയും എന്നല്ല, ആ പ്രദേശങ്ങളോടു ഏതെങ്കിലുംതരത്തിൽ ജനസാവകാശമൊ സ്ഥാപിതതാല്പര്യങ്ങളോടുള്ള യാതൊരാളും ആകമ്മിറ്റിയിലുണ്ടായിരുന്നില്ലെന്നുള്ളതു ആ കമ്മിറ്റിയുടെ സ്ഥാപനത്തിലുള്ള ഞങ്ങളുടെ പ്രധാന ആക്ഷേപമാണു്. അങ്ങിനെ ഒരു ചിറമ്മനയം സഹികരിക്കാനുണ്ടായ കാര്യമെന്തെന്നു മനസ്സിലാകുന്നില്ല. ആ കമ്മിറ്റിയുടെ പ്രവർത്തനം അവരെ അധികാരപ്പെടുത്തിയതനുസരിച്ചു തൃപ്തികരമായി ചെയ്തിരുന്നിരിക്കണം. എന്നാൽ ഈ കൌൺസിലിൽ ഫ ഫ്രമു-ലെ ബഡ്ജറ്റു സമ്മേളനം മുതൽ സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിന്റെ നിയമനങ്ങളിൽ സമുദായ പ്രാതിനിധ്യത്തെ കണക്കാക്കുന്നതുപോലെതന്നെ പ്രാദേശിക പ്രാതിനിധ്യത്തെയും അംഗീകരിക്കേണ്ടതാണെന്നു് ഉപക്ഷേപങ്ങൾമൂലവും പ്രമേയങ്ങൾ മൂലവും ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പെടുത്തീട്ടുള്ളതാണു്. വടക്കൻ താലൂക്കുകളിലെ അഭ്യസ്തവിദ്യരായ തെഴിലില്ലാത്തവരുടെ തൊഴിലില്ലായ്മയെ പരിഹരിക്കാനായി പ്രാദേശിക പ്രാതിനിധ്യം വേണമെന്ന ഒരു കാര്യത്തെക്കുറിച്ചു എന്തെങ്കിലും ചെയ്യാൻ ഈ കമ്മിറ്റിക്കു ചുമതലയുണ്ടായിരുന്നില്ല. പ്രാദേശിക പ്രാതിനിധ്യം

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ന്യൂന പക്ഷങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചു നടപ്പിൽ വരുത്താൻ പ്രയാസമാണെന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട ദിവാൻജി നേരിട്ട് എന്നോടും വടക്കൻ താലൂക്കുകളും സന്ദർശിച്ച അവസരത്തിൽ മംഗളപത്രങ്ങൾക്ക് മറുപടിയായി ആ നാട്ടുകാരോടും പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്. എന്നാൽ ഭാഗ്യോഹത്തിനോ ഇതു സംബന്ധിച്ചുള്ള മറ്റംശങ്ങൾക്കൊ അതു അപ്രായോഗികമാണെന്നു് ഇതുവരെ ചൂണ്ടിക്കാണിക്കാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടില്ല. റോമൻ കത്തോലിക്കർ, ഈഴവർ, നായന്മാർ ഇവരാണ് ഈ രാജ്യത്തിലെ ന്യൂനപക്ഷസമുദായങ്ങൾ. ഇവർക്ക് ഫാ ഠ-നു് ർവ്വ ഉദ്യോഗങ്ങളും കൊടുക്കുന്നുണ്ട്. ഈ ർവ്വ വിതമുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ അധികവും കിട്ടുന്നതു് കൊച്ചി കണയന്നൂർ താലൂക്കിലുള്ളവർക്കാണു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട കണയന്നൂർ ഈഴവ പ്രതിനിധി ഈ അവസരത്തിൽ ഇവിടെ ഇല്ലാതിരിക്കുന്നതിൽ എനിക്കു് അതിയായ വ്യസനമുണ്ടു്. ഈഴവരെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം പറകയാണെങ്കിൽ അവർക്കു കിട്ടുന്ന ഉദ്യോഗങ്ങളിൽ അധികവും അദ്ദേഹത്തിന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണു പോകുന്നതു്. ഞാൻ കഴിഞ്ഞതവണ പറഞ്ഞ മാതിരി മിസ്റ്റർ അയ്യപ്പന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിലാണു് ഉദ്യോഗവിതരണകാര്യത്തിൽ മുൻഗണന നൽകിയിട്ടുള്ളതു്. കൊച്ചികണയന്നൂർ താലൂക്കിനു പുറത്തുള്ള ഈഴവർ ഉദ്യോഗത്തിനുവേണ്ടി കാത്തിരിക്കേണ്ട. അവരുടെ കുലത്തൊഴിലിൽ പ്രവേശിക്കണമെന്നു് ഞാൻ പരസ്യമായി ഉപദേശിക്കുകയുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. എന്തെന്നാൽ ഇപ്പോൾ വെയിറ്റിങ് ലിസ്റ്റിൽ പെട്ടിട്ടുള്ള ഈഴവർക്കൊക്കെ ഉദ്യോഗം കൊടുത്തു കഴിഞ്ഞതിനുശേഷമെ വടക്കൻ താലൂക്കുകളിൽ പെട്ട ഈഴവർക്കു ഉദ്യോഗം കിട്ടാൻ നിവൃത്തിയുള്ളു. അവിടെയുള്ള ഈഴവരുടെ ജനസംഖ്യാ പ്രാതിനിദ്ധ്യം കൂടി വെച്ചാണു് ഇവിടത്തെ ഈഴവർക്കു് ഉദ്യോഗം കിട്ടുന്നതു്. അതുപോലെ തന്നെയാണു് അവിടത്തെ നായന്മാരുടെ സ്ഥിതിയും ഇരിക്കുന്നതു്. കൊച്ചിരാജ്യത്തിന്റെ അനൌദ്യോഗിക തലസ്ഥാനം വളരെ കാലമായി തൃശ്ശൂരായതുകൊണ്ടും ഇപ്പോഴത്തെ വലിയ ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ താവാടകം മിക്കതും തൃശ്ശൂരാകുന്നതുകൊണ്ടും, രാജകുടുംബത്തോടു് അടുപ്പമുള്ളവർ അവിടെ ധാരാളം ഉള്ളതുകൊണ്ടും തൃശ്ശൂരിലെ നായന്മാക്കു് ധാരാളം ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടാൻ കഴിഞ്ഞിട്ടുണ്ടു്. കൊച്ചീരാജ്യത്തിലെ ആകെ നായന്മാരുടെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ തൃശ്ശൂക്കാർക്കും, എറണാകുളവും തൃപ്പൂണിത്തുറയും ഔദ്യോഗിക തലസ്ഥാനങ്ങളായതുകൊണ്ടു് കണയന്നൂർ താലൂക്കുകാർക്കും മാത്രമാണു് കിട്ടുന്നതു്. എന്നാൽ തലപ്പള്ളി ചിറ്റൂർ മുതലായതാലൂക്കുകളിലെ നായന്മാർ ഉദ്യോഗവിഷയത്തിൽ ഈഴവരേക്കാൾ കുറെകൂടി അധഃകൃതരാണെന്നു പറയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. അതുപോലെതന്നെ റോമൻകത്തോലിക്കരുടെയിടയിലും കിട്ടേണ്ടപങ്കു അവർക്കും കിട്ടേണ്ടതാണു്. തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിലെ നായന്മാരുടെ ശതമാനം നോക്കിയാൽ അവർക്കു ൩-൫-൦, അതുപോലെ ചിറ്റൂർ താലൂക്കിലെ നായന്മാർക്കു ൪൫-൦, ഉദ്യോഗങ്ങൾ കിട്ടാൻ അവകാശമുണ്ടു്. എന്റെ വാദം സ്റ്റാഫ് സെലക്ഷൻ ബോർഡിലെ സമുദായ പ്രാതിനിദ്ധ്യമനുസരിച്ചുള്ള ഉദ്യോഗങ്ങൾ പ്രാദേശിക പ്രാതിനിദ്ധ്യമനുസരിച്ചു പങ്കുവെയ്ക്കണമെന്നാണു്. തല്ക്കാലം ന്യൂനപക്ഷ സമുദായങ്ങളുടെ കാര്യത്തിലെങ്കിലും ഈ തത്വമംഗീകരിക്കണമെന്നാണു് ഞാൻ അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. അതുകൊണ്ടു ബോർഡിന്റെ ഇന്നത്തെനയമൊന്നു മാറ്റാതെ നിവൃത്തിയില്ല. പ്രാദേശികമായ വാദം അല്ലാതെ ബോർഡിന്റെ പ്രവർത്തനത്തിൽ ഞങ്ങൾക്കു മറ്റാക്ഷേപങ്ങളൊന്നുമില്ല.

തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിനെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം എനിക്കു വേറൊരു സംഗതികൂടി പറയാനുണ്ടു്. അതിനെപ്പറ്റി ഗവൺമെണ്ടിന്റെ അടുക്കൽ ഞാൻ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

രേഖാമൂലം അപേക്ഷിച്ചിരുന്നു. അതിനനുയോജ്യമായ സമാധാനവും കിട്ടീട്ടില്ല. അതായതു നിയമസഭാ പ്രാതിനിധ്യവും തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിനു കുറവാണു്. ജന സംഖ്യ തോതു നോക്കിയാൽ ഫസ്റ്റ് ഫ്ലോർ തലപ്പള്ളി താലൂക്കിൽ ഫഫ,൦൦൫ ജനങ്ങളുണ്ടു്. ചിറ്റൂർ താലൂക്കിൽ നിന്നു തിരഞ്ഞെടുത്ത പ്രാതിനിധ്യതത്വപ്രകാരം നോക്കിയാൽ തലപ്പിള്ളിതാലൂക്കിലെ നാലുപൊതുനിയോജക മണ്ഡലവും ഒരീഴവ നിയോജകമണ്ഡലവും കൂടി വെച്ചു കണക്കാക്കിയാൽ ൫൫,൦൦൦-ൽ ചിലപ്പോഴും ജനങ്ങൾക്കു തലപ്പള്ളി താലൂക്കിൽ ഒരു പ്രതിനിധിയുള്ളു. ചിറ്റൂർ താലൂക്കിൽ ഫന,൭൦൫ ജനങ്ങൾക്കൊരു പ്രതിനിധിയുണ്ടു്. അതു അവിടത്തെ നോമിനേറ്റഡ് മെമ്പറെ കൂടാതെയാണു്. തൃശ്ശിവപേരൂർ താലൂക്കിലെ ജന്മിപ്രതിനിധിയെ ഒഴിച്ചു നോക്കിയാൽ ഫ൭,൫ ൫൦, ആൾക്കു ഒരു പ്രതിനിധിയുണ്ടു്. കണയന്നൂർ താലൂക്കിൽ ഫൻ,൱ൻ൫ ആൾക്കു ഒരു പ്രതിനിധിയുണ്ടു്. എന്നാൽ തലപ്പിള്ളി താലൂക്കിൽ രണ്ടു പ്രതിനിധികളെകൂടി കൂടുതൽകൊടുക്കുന്നപക്ഷവും ൬ൻ,൦൦൦-ൽ അധികം ജനങ്ങൾക്കു മേലെ ഒരു പ്രതിനിധിയെ കാണുകയുള്ളു. അതുകൊണ്ടു തലപ്പള്ളിതാലൂക്കിനു കുറഞ്ഞപക്ഷം രണ്ടു പൊതുനിയോജകമണ്ഡലങ്ങൾ വഴി രണ്ടു പ്രാതിനിധ്യം കൂടി അനുവദിച്ചു കിട്ടേണ്ടതാണു്. പട്ടണങ്ങൾക്കു അമിത പ്രാതിനിധ്യം കൊടുത്തുവരുന്നതായ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ നയം മാറണം. തൃശ്ശിവപേരൂർ പട്ടണത്തിനു മൂന്നു പ്രതിനിധികളുണ്ടു്. വാസ്തവത്തിൽ അതു അധികമാണു്. അതുപോലെ എറണാകുളത്തും രണ്ടു പ്രതിനിധികളുണ്ടു്. എന്നാൽ പൊതുവെയുള്ള പ്രാതിനിധ്യത്തിന്റെ തത്വം നോക്കിയാൽ പട്ടണങ്ങൾക്കല്ല വില്ലേജുകൾക്കാണു കൂടുതൽ പ്രാതിനിധ്യം വേണ്ടതു്. പട്ടണപ്രദേശങ്ങളിൽ അധികാരസ്ഥാനത്തിരിക്കുന്നവരുടെ താമസവും സാന്നിധ്യവുമുള്ളതുകൊണ്ടു അവിടത്തെ കാര്യങ്ങൾ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ പെടുത്താൻ വലിയ പ്രയാസമില്ല. അതുകൊണ്ടു എനിക്കു ഗവൺമെണ്ടിനോടപേക്ഷിക്കാനുള്ളതു് ഒരുദ്യോഗസ്ഥ കമ്മിറ്റിയെനിയമിച്ചു വരുന്ന തിരഞ്ഞെടുപ്പിനു മുമ്പുതന്നെ ഈ വക ആക്ഷേപങ്ങൾ പുനരാലോചിച്ചു പരിഹാരമുണ്ടാക്കണമെന്നാണു്.

ഇനി ഞാൻ കൊച്ചിഹാർബറിലെ നിയമനങ്ങളെകുറിച്ചു ഗവൺമെണ്ടിന്റെശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവരികയും നിയമനകാര്യങ്ങളിൽ സാരമായ ആക്ഷേപം പ്രകടിപ്പിക്കയുമുണ്ടായിട്ടുണ്ടു്. കഴിഞ്ഞ ആണ്ടിൽ ഗവൺമെണ്ടിന്റെ ശ്രദ്ധയിൽ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ളതു സമുദായ പ്രാതിനിധ്യം നോക്കിയില്ലെങ്കിലും കുറഞ്ഞപക്ഷം കേരളീയർക്കെങ്കിലും ഹാർബറിലെ നിയമനങ്ങൾ കിട്ടണമെന്നാണു്. ഇന്നവിടെ തമിഴരാജ്യത്തിലെ അയ്യങ്കാരന്മാരുടേയും പട്ടന്മാരുടേയും ഭരണമാണു നടക്കുന്നതു്. വലിയ വലിയ ഉദ്യോഗങ്ങൾ മുഴുവൻ അവർക്കുതന്നെയാണു കൊടുക്കുന്നതു്. അവർ പ്രത്യേക വൈദഗ്ധ്യമുള്ളവരായതുകൊണ്ടല്ല. കൊച്ചി ഹാർബറിൽ ഉദ്യോഗം നോക്കാൻ വൈദഗ്ധ്യമുള്ളവരിവിടെതന്നെയുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു കൊച്ചിഗവൺമെണ്ടിനു വല്ല അധികാരവും ചെലുത്താൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ മേലാലെങ്കിലും ഈ കാര്യത്തിൽ ശ്രദ്ധിച്ചാൽ കൊള്ളാം. കൊച്ചിഹാർബറിലെ ഉദ്യോഗങ്ങൾ മുഴുവനും കൊച്ചിരാജ്യത്തിലുള്ളവരാണെങ്കിൽ പട്ടന്മാർക്കുതന്നെ കൊടുത്താലും തരക്കേടില്ല.

ബഹുമാനപ്പെട്ട മുകുന്ദപുരം ഈഴവമെമ്പർ ഹെൽത്ത് സെന്റർ പുനർജീവിപ്പിക്കണമെന്നു പറകയും ബഹുമാനപ്പെട്ട തൊഴിലാളിമെമ്പർ അതു പാടില്ലന്നു എതിർക്കയും ഉണ്ടായി. ഈ കാര്യത്തിൽ ഏകദേശം ബഹുമാനപ്പെ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ട്ടതൊഴിലാളി മെമ്പറുടെ അഭിപ്രായം തന്നെയായിരുന്നു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലത്തിൽ എനിക്കുണ്ടായിരുന്നതു്. ഹെൽത്തുസെൻറർ എടുത്തു കളഞ്ഞു കഴിഞ്ഞപ്പോൾ അതു തീരെ അനാവശ്യമായിരുന്നുവെന്നു് എനിക്കു തോന്നുന്നില്ല. ഹെൽത്തുസെൻററിനുള്ള ഒരു പ്രധാനദോഷം അതു ആസ്പത്രിക്കുസമീപംസ്ഥാപിച്ചു ആസ്പത്രിയുമായി മത്സരിക്കാനിടയായി എന്നുള്ളതാണു്. ഹെൽത്തുസെൻറർ ആസ്പത്രിയുടെ സമീപ്യത്തിൽ നിന്നുകൊണ്ടു സാധുക്കളുടേയും തൊഴിലാളികളുടേയും കേന്ദ്രങ്ങളിലേയ്ക്കു മാററിസ്ഥാപിക്കണം. ആസ്പത്രിയിലെ ലേഡിഡോക്ടറേയോ മറെറാകൊണ്ടുപോകയാണെങ്കിൽ അവക്കു പണം ആവശ്യപ്പെടാം. ഹെൽത്തു സെൻററിലെ ഡോക്ടറെകൊണ്ടുപോയാൽ അവക്കു വല്ലതും കൊടുത്താൽ മേടിക്കാമെന്നല്ലാതെ പണം ആവശ്യപ്പെടാൻ പാടില്ല. അതുകൊണ്ടു ഹെൽത്തുസെൻററിലെ ഡോക്ടറന്മാരെക്കൊണ്ടു സാധുക്കൾക്കു ഗുണമുണ്ടായിരുന്നു. ഹെൽത്തുസെൻറർ എടുത്തുകളയാൻ ആലോചനനടന്നപ്പോൾ ആക്ഷേപം പറയാതിരുന്നതു ആ വിഷയത്തെക്കുറിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ഗ്രാമീണ സൂതികമ്മിണി പ്രസ്ഥാനത്തെ പരീക്ഷിച്ചുനോക്കേണ്ടതാണെന്നു കരുതിയാണു്. അതുകൊണ്ടു ഹെൽത്തുസെൻററിന്റെ പ്രയത്നം എന്തെങ്കിലും വ്യത്യാസപ്പെടുത്തി പ്രായോഗികമാക്കി തീർക്കാൻ സാധിക്കുമോ എന്നുകൂടി ആലോചിക്കണം.

പോലീസ്സ് സിപ്പാർട്ടുമെൻറിലെ ശിക്ഷകളെ കുറിച്ചു ബഹുമാനപ്പെട്ട മുകുന്ദപുരം ഇടയവമെമ്പർ പറഞ്ഞതിനോടു മുഴുവനും യോജിക്കുന്നില്ല. എന്നാൽ ഇടയകഴിഞ്ഞകൊല്ലത്തെ പോലീസ്സ് ഡിപ്പാർട്ടുമെൻറിന്റെ ഭരണത്തിൽ സ്തുത്യർഹമായ പലസംഗതികളുമുണ്ടെന്നു് എനിക്കറിവുണ്ടു്. എന്നു പറയുന്നതുകൊണ്ടു പോലീസ്സുകമ്മീഷണരുടെ ശിക്ഷാരീതിയെ അനുകൂലിക്കുകയാണെന്നു വിചാരിക്കരുതു്. ശിക്ഷകൾ അല്പംകാഠിന്യം കൂടുതലാണു്. എങ്കിലും അനീതിയായ ശിക്ഷയൊന്നും കൊടുക്കുന്നില്ല. എന്തെങ്കിലും സാധനം കളവുപോയാൽ അതിൻ തുമ്പുണ്ടാക്കാൻ പോലീസുദ്യോഗസ്ഥന്മാർ പണ്ടത്തേക്കാൾ വളരെ കൂടുതൽ ശ്രദ്ധകാണിക്കുന്നുണ്ടു്. അതു കമ്മീഷണരുടെ ഈ ശിക്ഷാക്രമരീതികൊണ്ടുള്ള ഭയം കൊണ്ടുതന്നെയായിരിക്കണം. ഇത്രയും പറഞ്ഞു ഞാൻ അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

<u>മിസ്റ്റർ ബി. എം. പീറർ:</u> മിസ്റ്റർ പ്രസിഡണ്ടു്, സർ, ഈ സഭാമ്പാകെ കൊണ്ടുവന്നിരിക്കുന്ന മിച്ചമുള്ള ഈ ബഡ്ജററിനെ അഭിനന്ദിക്കുന്നതിനു് ഞാൻ മടിക്കുന്നില്ല. എന്തെന്നു വെച്ചാൽ കഴിഞ്ഞ ബഡ്ജററിനെ താരതമ്യപ്പെടുത്തി നോക്കിയാൽ കണക്കു കൊണ്ടു ചില വ്യത്യാസങ്ങൾ ചെയ്തിട്ടുള്ളതല്ലാതെ രാജ്യത്തിന്റെ അഭിവൃദ്ധിയേയോ കർഷകന്മാർക്കും തൊഴിലില്ലാതെ കഷ്ടപ്പെടുന്നവർക്കും ജോലിയുണ്ടാക്കി കൊടുക്കുന്നതിനേയോ പററി ഒന്നും വിശേഷാൽ കാണുന്നില്ല. അതു് ഈ ബഡ്ജററിന്റെ ഓരോ ഹെഡും എടുത്തു നോക്കിയാൽ മനസ്സിലാക്കുവാൻ സാധിക്കുമെന്നാണു് എനിക്കു തോന്നുന്നതു്. ആദ്യമായി ജനറൽ അഡ്മിനിസ്ട്രേഷൻ വകുപ്പിനെ എടുത്തുനോക്കാം. ൧൯൫൭-ൽ ടി വകുപ്പിൽ ചിലവാക്കിക്കൊണ്ടിരുന്നതു് ൧,൧൭,൦൦൦ ക. യായിരുന്നു. അന്നത്തെ ഗവൺമെൻറിന്റെ ആകെ വരവു് ൯൩,൭൭,൦൦൦ ക. യായിരുന്നു. എന്നാൽ ഇന്നു ടി വരവു ൧,൧൯,൪൯,൦൦൦ ക. യാണു്. അപ്പോൾ മേല്പറഞ്ഞ വകുപ്പിലെ ചിലവു ൫,൭൪,൦൦൦ ക. യായി വർദ്ധിക്കയാണു ചെയ്തതു്. നമ്മുടെ ഗവൺമെൻറിന്റെ ഇന്നത്തെ മൊത്തവരവു കണക്കാക്കിയാൽ ഇതിലേക്കുള്ള ചിലവു ൧,൪൦,൦൦൦ ക. യിൽ കവിയുന്നതു്

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഏതു തരത്തിലെങ്കിലും നിയന്ത്രിക്കേണ്ടതു് അത്യാവശ്യമാണു്. പൊതുമരാമത്തിലേക്കു ൧൯൩൫-ൽ ചിലവാക്കിയിരുന്ന തുക ൧൫,൦൦,൦൦൦ ക. യായിരുന്നതു് ഇപ്പോൾ ൧൯൩൯ലക്ഷം ഉറുപ്പികയായി കൂടുകയാണു ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. സാധുക്കളായ തൊഴിലാളികൾക്കു് മരാമത്തു പണി കൊണ്ടു് വളരെ രക്ഷ കിട്ടാൻ മാർഗ്ഗമുണ്ടു്. എന്നാൽ ദാരിദ്ര്യത്തിന്റെ അസഹനീയാവസ്ഥയിൽ തുഴഞ്ഞുകുഴയുന്ന അശരണ ലക്ഷങ്ങൾക്കു് എന്തെങ്കിലും ഈ അവസരത്തിൽ ക്ഷാമനിവാരണം വരുത്തുവാനുള്ള മാർഗ്ഗങ്ങളും അടയപ്പെട്ടതായിട്ടാണു് ഈ ബഡ്ജറ്റ് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതു്. എന്നാൽ ഏതു പ്രത്യേകാധികാരം ഉപയോഗിച്ചെങ്കിലും ക്ഷാമപീഡിതരായവർക്കു ജോലി കൊടുക്കണമെന്നുള്ളതാണു് ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഞാൻ അഭ്യർത്ഥിക്കുന്നതു്.

ഇനി എനിക്കു പറയാനുള്ളതു് കൃഷിവകുപ്പിനെപ്പറ്റിയാണു്. കൃഷിവകുപ്പിൽ ആകെയുള്ള ചിലവു് ൧,൭൯,൦൦൦ ക. യാണു്. ഇതിൽ Other charges എന്ന പല ഇനങ്ങളിലായി ൨൦,൧൯൦ ക. യും Miscellaneous എന്ന ഇനത്തിൽ ൯,൭൨൨ ക. യും പെടുത്തി കാണുന്നു. ഇപ്രകാരം ഇനം തിരിക്കാതെ മൊത്തമായി ചിലവു കാണിക്കുന്ന ഈ സമ്പ്രദായം കാര്യക്ഷമതക്കു പറ്റിയതല്ല. കണക്കു ലോകത്തിൽ ഏതു സംശയത്തേയും അഴിക്കുന്ന ഇനങ്ങളുടെ വേരാണു്. Other charges & Miscellaneous ഇത്ര ചുരുങ്ങിയ സംഖ്യ ചിലവാക്കി വരുന്ന ഈ ഡിപ്പാർട്ട്മെൻറ് മേൽപറഞ്ഞ ഇനങ്ങൾക്കു് മുൻഗണന അനുവദിച്ചു കാണുന്നതിൽ ഞാൻ അത്ഭുതപ്പെടുന്നു.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് ഈ രാജ്യത്തിലെ പട്ടിണിപ്പാവങ്ങളായ കൃഷിക്കാരെപ്പറ്റിയാണു്. ഇവരുടെ ആനുകൂല്യത്തിനായി ഗവൺമെൻറ് നടപ്പാക്കിയ നിയമങ്ങളും കർഷകരക്ഷക്കായി സ്ഥാപിച്ച സ്ഥാപനങ്ങളും നടപ്പിൽ വരുത്തിയിരിക്കുന്ന പ്രസ്ഥാനങ്ങളും കഷ്ടപ്പെട്ട വലയുന്ന കൃഷിക്കാരന്റെ ബുദ്ധിമുട്ടുകളെ യാതൊരു പ്രകാരത്തിലും പരിഹരിക്കുന്നതിനു പര്യാപ്തങ്ങളായിട്ടില്ല. ഒരു വെറുമ്പാട്ടക്കുടിയാനാണു് ഇവിടത്തെ സാക്ഷാൽ കർഷകൻ. ഭൂരിപക്ഷം കർഷകരും വലിയ ദേവസ്വങ്ങളുടേയോ എസ്റ്റേറുകളുടേയോ കുടിയാന്മാരാണു". ഈ ദേവസ്വങ്ങളിലും എസ്റ്റേറുകളിലും സിംഹഭാഗവും ഗവൺമെൻറ് മാനേജുമെൻറിലോ സ്വന്തം കയ്യുത്തിലോ ഇരിക്കുന്നവകളാണു്. ഒരേ അവകാശമുള്ള ഈ സ്ഥാപനങ്ങളെ ജാതിജാതിയന്തരമായതോതിൽ പാട്ടം വസൂലാക്കുവാൻ ഗവൺമെൻറനുവദിക്കുന്നതു് ശരിയല്ല. പാട്ടം അടച്ചില്ലെങ്കിൽ റവന്യൂ റിക്കവറി ആക്ടു് പ്രകാരം വസൂലാക്കയും ചെയ്യും. കർഷകന്റെ രക്ഷയ്ക്കായി ഭൂപണയബാങ്കു്, ഋണരഞ്ജനബോർഡ്, കർഷകാശ്വാസ ബില്ലു് ഇവകളും സ്ഥാപിച്ചെങ്കിലും കർഷകന്മാരോടു ജന്മികളും വസൂലാക്കുന്ന പാട്ടം മറ്റാരു പാട്ടമാണൊ എന്നുള്ളതിനെപ്പറ്റി ഒരന്വേഷണവും നടത്തിട്ടില്ല. പാട്ടബാക്കിക്കു വേണ്ടി അവരുടെ ഉള്ള വസ്തുക്കൾ വില്പന ചെയ്യുകയാണു് ചെയ്യുന്നതു". അതുകൊണ്ടു ഞാൻ ഗവൺമെൻറിനോടപേക്ഷിക്കുന്നതു് കുറെക്കാലത്തേക്കെങ്കിലും ഈ വില്പന സമ്പ്രദായം നിറുത്തിവെക്കണമെന്നാണു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് പഞ്ചായത്തു വകുപ്പു് എൻറെ നിയോജകമണ്ഡലത്തോടു ചെയ്യുവരുന്ന അനീതിയെപ്പറ്റിയാണു്. കൊച്ചി സംസ്ഥാനത്തു ജനബാഹുല്യം കൊണ്ടു പ്രഥമസ്ഥാനത്തെ അർഹിക്കുന്ന പ്രദേശങ്ങളാണു് കൊച്ചി അഴിക്കു് തെക്കോട്ടും വടക്കോട്ടും കിടക്കുന്ന തീരപ്രദേശ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ങ്ങൾ. നികുതിഭാരം നോക്കിയാലും ടി പ്രദേശങ്ങൾ മുൻഗണന അർഹിക്കുന്നുണ്ടെന്നു പറയാതെ നിവൃത്തിയില്ല. എന്റെ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽ നാല് പഞ്ചായത്തുകളാണുള്ളത്. ടി പഞ്ചായത്തുകൾക്ക് ഒറിജനൽ പണിക്കായി കിട്ടുന്ന തുക ബാക്കി പഞ്ചായത്തുകളുമായി തുലനപ്പെടുത്തിയാൽ താരതമ്യേന കുറവാണെന്നു ബോദ്ധ്യപ്പെട്ടതാണ്. എന്നാൽ ഇതേക്കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളായിട്ട് മുറവിളി കൂട്ടിക്കൊണ്ടിരിക്കയാണെന്ന് പുതുതായി ഇവിടെ ധരിപ്പിക്കേണ്ടതില്ല. ഇക്കാര്യത്തിലേക്കുള്ള എന്റെ അഭ്യർത്ഥനകൾ കേവലം വനരോദനമായി കലാശിച്ചു. പള്ളുരുത്തി പഞ്ചായത്തിന്റെ മുന്നു കൊല്ലത്തെ കണക്കെടുത്താൽ പാതി വീതം കഴിച്ചു മറിനങ്ങൾക്കായി ഒരു പൈ പോലും ഇല്ലെന്നുള്ള വസ്തുത വ്യസനസമേതം പ്രസ്താവിച്ചുകൊള്ളുന്നു. ഈ ദുരവസ്ഥക്കുള്ള കാരണം ആ വില്ലേജ് നിവാസികൾക്കും അവിടത്തെ പഞ്ചായത്തുകാർക്കും തുടരെ മുന്നു കൊല്ലമായി പരിശ്രമിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്ന എനിക്കും അജ്ഞാതമാണ്. വിപുലമായ ഭരണഭാരം കയ്യേറ്റിരിക്കുന്ന ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രിയുടെ ശ്രദ്ധ പതിയാഞ്ഞിട്ടോ മറേറതൊ ഗ്രഹശകതികളുടേ കുതന്ത്രങ്ങളൊ എന്നു് അന്വേഷിച്ചറിയേണ്ടിയിരിക്കുന്നു. പഞ്ചായത്തു വകുപ്പിൽ നിന്നു മാതൃകാ പഞ്ചായത്തിനുവേണ്ടിയും കഴിഞ്ഞ രണ്ടു കൊല്ലങ്ങളിൽ Concentration works for Panchayats നു ഭീമമായ സംഖ്യ ചിലവാക്കി. എന്നാൽ തീരപ്രദേശങ്ങളിൽ ഒരു പഞ്ചായത്തിനെങ്കിലും ടി ഭാഗ്യം ലഭിപ്പാൻ യോഗമുണ്ടായില്ലെന്ന വസ്തുതയും ഞാൻ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുന്നു. ആരുടെ അവകാശത്തെയും കവർന്നെടുത്തു് ഞങ്ങൾക്കു തരണമെന്നാവശ്യപ്പെടുന്നില്ല. സമുദായ നീതി പാലിച്ചുപോരുന്ന ഗവർമ്മെൻറ് രാജ്യനീതി പാലിക്കാനാണു് ഞാൻ വിനീതമായി അപേക്ഷിക്കുന്നതു്. കുത്തക സമുദായമെന്ന പേർ മാറിനിൽക്കുന്നിയപ്പോൾ തൽസ്ഥാനത്തു് കുത്തക പഞ്ചായത്തുകളാണു് തഴച്ചുവളർന്നുവരുന്നതു്. ഓരോ പഞ്ചായത്തുകളിലേക്കും സംഖ്യ അനുവദിക്കുന്ന അവസരത്തിൽ അടുത്തു കഴിഞ്ഞ കൊല്ലങ്ങളിൽ ആ പഞ്ചായത്തുകളിൽ ചിലവാക്കീട്ടുള്ള തുക കൂടി ആലോചനാവിഷയമായിരിക്കണമെന്നുഞാൻ ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അവർകളെ ഉൽബോധിപ്പിച്ചുകൊള്ളുന്നു.

സർ, അത്യാവശ്യമായി എനിക്കിനി പറയേണ്ട മറെറാരു സംഗതി നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് ഒട്ടാകെ ബാധിച്ചിട്ടുള്ള ക്ഷാമത്തെപ്പറ്റിയാണു്. നമ്മുടെ കണ്ണുകളെ കേൾപ്പിക്കാറും കേൾവിയുമില്ലാത്ത ഗ്രാമങ്ങളിലേക്കു ഒന്നു എത്തിക്കുക. അവിടെകാണുന്ന പരിതാപകരമായ കാഴ്ചയും കേൾക്കുന്ന ദയനീയ സ്വരങ്ങളും അത്യന്തം പരിഭ്രമജനകമത്രെ. രണ്ടും മൂന്നും ദിവസങ്ങളായി ക്ഷണം കഴിക്കാത്തവരുടെ തുക ഒട്ടും കുറവല്ല. ആ പ്രദേശങ്ങളിൽ ഒട്ടിയ മുഖത്തോടും കുഴിഞ്ഞ കണ്ണുകളോടും കൂടിയല്ലാത്ത ചിലരെ മാത്രമേ കാണ്മാൻ സാധിക്കയുള്ളൂ. നമ്മുടെ, നമ്മുടെയുടെ പിള്ളാക്കാണ് ഒരു കുഡുംബത്തിന്റെ ഒരു ദിവസത്തെ ക്ഷണം എന്നു ഞാൻ പറയുന്നതു് ടി സ്ഥലങ്ങൾ സന്ദർശിച്ച നമ്മുടെ മുമ്പാകെ ട്രഷറി ബഞ്ചിലുള്ള മൂന്നു ബഹുമാനപ്പെട്ട മെമ്പർമാക്കെങ്കിലും അതിശയോക്തിയായിരിക്കയില്ല. നമ്മുടെ രാജ്യത്തുള്ള തൊഴിലാളികളുടെ ക്ഷമയെ പരീക്ഷിക്കുന്ന ഒരു പ്രസരമായിട്ടാണു് എനിക്കു തോന്നിപ്പോകുന്നതു്. ഇതുയെല്ലാം ദാരിദ്ര്യം അനുഭവിക്കുന്നുണ്ടെങ്കിൽതന്നെയും അവരുടെ രാജഭക്തിക്കൊ യജമാനപ്രീതിക്കൊ യാതൊരു ഭംഗവുമില്ല. ഇനിയും അവരുടെ ദീനസ്വരങ്ങൾക്കു് നാം ചെവി കൊടുത്തില്ലെങ്കിൽ ആയതു് റഷ്യയിലെ കമ്മ്യൂണിസ്റ്റ് സിദ്ധാന്തങ്ങളെ നാം ക്ഷണിച്ചുവിടുത്തുക

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

യായിരിക്കും ചെയ്യുന്നതു്. അവക്കു സൌജന്യം കിട്ടണമെന്നല്ല. പിന്നയൊ ജോലി കൊടുക്കണമെന്നാണു് അവരുടെ അഭ്യർത്ഥന. സൂയ്സ്മനത്തിലെ കിലും നാലണ കുടുംബത്തിൽ കൊണ്ടുപോകുന്നതിന്നുവേണ്ടി മണ്ണു ചുമക്കാ നൊ, കല്ലു ചുമക്കാനൊ, മലം ചുമക്കാനൊ നമ്മളെത്തന്നെ ചുമക്കാനൊ എന്തി ന്നും അവർതയ്യാറാണു്. അവക്കു നാലണയുടെ അരിമാത്രം കൊടുത്താൽമതി. ഇത്രയും പരിമിതമായ ഒരാവശ്യംസാധിച്ചുകൊടുക്കേണ്ടതു് ഗവമ്മെൻറിന്റെ അത്യാവശ്യമായ കടമയല്ലേ? ഗവമ്മെൻറിന്റെ ഖജനാവിൽ പണമില്ലെ കിൽ ഇക്കായ്ത്തിലേക്കു ഒരു നികുതിഭാരം കൂടി താങ്ങാൻ ഇവിടത്തെ പൌ രാവലി സന്നദ്ധമാണു്. പക്ഷെ ഉയന്ന ഉദ്യോഗസ്ഥന്മാരുടെ വമ്പിച്ച ശമ്പളത്തുക വെട്ടിക്കുറച്ചതിനുശേഷമെ ഇതിന്നിറങ്ങാവൂ. യുദ്ധത്തിന്റെ മുല് നൃത കണ്ടു് ദിവാൻജി അവർകളും ഇവിടത്തെ പൌരപ്രധാനികളുടെ ഒരു യോഗം വിളിച്ചുകൂട്ടിയ ആ മന്ദിരത്തിൽവെച്ചു തന്നെ ഭീമമായ ഒരു സംഖ്യ പിരിച്ചെടുക്കാൻ കഴിഞ്ഞു. എന്നാൽ അതിലും അടിയന്തിരമായ ഇക്കായ്ത്തിലേക്കും ധീരതയോടെ പുറപ്പെടേണ്ടതാണു്. അതിന്നു കൊച്ചിയിലെ പൌരാവലിയുടെ പിൻതുണയും സഹായവും ഉണ്ടാകുമെന്നുള്ളതു് തീച്ച യാണു്.

ഇനി എനിക്കു പറയുവാനുള്ളതു് മട്ടാഞ്ചേരി മുതൽ ചെല്ലാനംവരെയു ള്ള റോഡിനെപ്പറ്റിയാണു്. അനവധികാലത്തെ നിരന്തര പരിശ്രമത്തി ന്റെ ഫലമായിട്ടാണു് ആ റോഡു് റോഡുബോർഡിന്റെ പരിധിയിൽ പെ ടുത്തുകയും, റോഡു ബോർഡിൽ നിന്നും അതിന്റെ പണി ഉടനെ തുടങ്ങത്ത ക്കതരത്തിൽ സമ്മതിക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുള്ളതു്. എന്നാൽ എന്തു കാരണത്താ ലാണു് ആ റോഡു പണി നടത്താതെ നിറുത്തലാക്കിയതെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോഴും അജ്ഞാതമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഈ റോഡിന്റെ കാര്യം ഗവമ്മെൻറിനോ ടു പറയുമ്പോൾ അതെല്ലാം റോഡു ബോർഡിൽ നിന്നും തീച്ചയാക്കേണ്ട സം ഗതികളാണെന്നു പറയും; റോഡു ബോർഡുള്ളതുകൊണ്ടു് ഗവമ്മെൻറ് നേരിട്ടു് ആ പണി നടത്തുകയുമില്ല. ഇങ്ങിനെയായാൽ പിന്നെ ഞങ്ങൾ ഈ കാര്യം ആരുടെ അടുക്കലാണു പറയേണ്ടതു്? ഒന്നുകിൽ റോഡു ബോർ ഡിന്റെ ശുപാർശയനുസരിച്ചുള്ള പണികൾ നടത്തുവാൻ ഗവമ്മെൻറ തീച്ച യാക്കണം; അതല്ലെങ്കിൽ റോഡു ബോർഡു് തന്നെ വേണ്ടന്നുവെച്ചു് ആ പണികളെല്ലാം ഗവമ്മെൻറ നടത്തണം. ഈ റോഡു് പണി നടത്തു വാൻ തീച്ചയാക്കുകയും റോഡു ബോർഡിൽ നിന്നും ചെയ്യ ശുപാർശയനുസ രിച്ചു് പണി നടത്താതെ പെട്ടെന്നു് ആ തീരുമാനം നിറുത്തലാക്കുകയും ചെയ്ത അജ്ഞാതമായിരിക്കുന്ന ശക്തിയെക്കുറിച്ചാണു് വളരെ സംശയമുള്ള തു്. അതുകൊണ്ടു് റോഡുബോർഡിൽ നിന്നും ശുപാർശചെയ്യുന്ന പണി കൾ നടത്തുവാനുള്ള അധികാരം റോഡു ബോർഡിനു തന്നെ വിട്ടുകൊടുക്കണ മെന്നാണു് ഞാൻ സഭയെ ധരിപ്പിക്കുന്നതു്.

ഇതിനുംപുറമെ ഞാൻ എല്ലാ ബഡ്ജറ്റു പ്രസംഗങ്ങളിലും ഓർമ്മിപ്പിക്കു ന്ന ഒരു പ്രത്യേക സംഗതിയായ കടലാക്രമണത്തെക്കുറിച്ചു് എനിക്കു ചിലതു പറയുവാനുണ്ടു്. ബഹുമാനപ്പെട്ട മന്ത്രി അവർകളും ദിവാൻപേഷ്കാർ അ വർകളും ചീഫു് എഞ്ചിനീയർ അവർകളും കഴിഞ്ഞയവസരത്തിൽ അവി ടെ വന്നിരുന്നപ്പോൾ ഇതിനെപ്പറ്റിയുള്ള ജനങ്ങളുടെ സങ്കടങ്ങളും ആ വലാതികളും എത്രമാണ്ടു മനസ്സിലാക്കിയിരിക്കുമെന്നാണു് എന്റെ പൂർണ്ണ മായ വിശ്വാസം. അനാവശ്യ കാര്യങ്ങൾക്കായി എത്രയോ സംഖ്യ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

കും ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചു് ചിലവിടുന്നുണ്ടു്. അതുപോലെയുള്ള ഒരാവശ്യം മാത്രമല്ല ഇതു്. ഇതു് ഏറ്റവും അത്യാവശ്യമായിട്ടുള്ള ഒരു കാര്യമാണു്. ഞങ്ങൾക്കു് ആഡംബരത്തിനു വേണ്ടിയല്ല ചോദിക്കുന്നതു്. ഇന്നു ഞാൻ ഇവിടെനിന്നു വീട്ടിൽ ചെല്ലുമ്പോൾ എന്റെവക തെങ്ങുകളിൽതന്നെ എത്രയെണ്ണം നശിച്ചിട്ടുണ്ടായിരിക്കുമെന്നുള്ളതു് ഇപ്പോൾ ആലോചിപ്പാൻ പോലും സാധിക്കുന്നതല്ല. എത്രപുരകളാണു് അവിടെനിന്നു പൊളിക്കുവാനിടയായിട്ടുള്ളതെന്നുള്ളതും സംശയഗ്രസ്തമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. തെങ്ങുകൾ ഈ നിമിഷത്തിലും വീണുകൊണ്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതു് ജനങ്ങൾക്കു തന്നെയല്ല ഗവൺമെന്റിനും വലിയൊരു നഷ്ടമായിട്ടുള്ളതാണു്. ഇങ്ങിനെയുള്ള സ്ഥലങ്ങളെ സൂക്ഷിക്കുവാനാണു് ഗവൺമെന്റു പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കേണ്ടതു്. അതിനുവേണ്ടി ൻ,൦൦൦ രൂപാ ബഡ്ജറിൽ കൊള്ളിച്ചിരിക്കുന്നു. ഈ ൻ,൦൦൦ രൂപാകൊണ്ടു് എത്ര സ്ഥലങ്ങളെയാണു സംരക്ഷിപ്പാൻ സാധിക്കുക എന്നതു ബഹുമാനപ്പെട്ട ചീഫ്എഞ്ചിനീയർ അവർകൾക്കുതന്നെ അറിയാം. ഇന്നത്തെ കൊച്ചി സർക്കാരിന്റെ സാമ്പത്തിക സ്ഥിതി നോക്കിയാൽ ഈ വക കാര്യങ്ങൾക്കു് ഇതിലും കൂടുതലായ ഒരു തുക ചിലവാക്കുവാൻ കഴിയുമെന്നാണു് എന്റെ പൂർണ്ണമായ വിശ്വാസം. അതുകൊണ്ടു് കൂടുതൽ സംഖ്യയനുവദിച്ചു് വേണ്ടത്തക്കതരത്തിലുള്ള പരിരക്ഷകൾ ചെയ്യണമെന്നു ഞാനപേക്ഷിക്കുന്നു. ഇത്രയും കാര്യങ്ങൾ ഞാൻ ഗവൺമെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ അടിയന്തിരമായിപെടുത്തിക്കൊണ്ടു് എന്റെ പ്രസംഗം അവസാനിപ്പിക്കുന്നു.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഞാൻ എഴുന്നേറ്റതു് ആരേയും അഭിനന്ദിക്കുവാൻവേണ്ടിയല്ലെന്നു് ആദ്യമേതന്നെ പറഞ്ഞുകൊള്ളട്ടെ. അങ്ങിനെയാതൊരു അഭിനന്ദനത്തിന്റേയും ആവശ്യം ഞാനിവിടെ കാണുന്നില്ല. ഒരു കൊല്ലത്തെ കണക്കു തയ്യാറാക്കുന്നതിനു് ഇത്രയും അഭിനന്ദിക്കണമെങ്കിൽ ചുരുങ്ങിയതു് ഒരു പന്ത്രണ്ടുകൊല്ലത്തെകണക്കു തയ്യാറാക്കുകയാണെങ്കിൽ എത്രമാത്രം അഭിനന്ദിക്കേണ്ടിവരുമെന്നുള്ളതിനും ഒരു കണക്കില്ല. ഒന്നിൽ ചിലപ്പോൾ കോടി ഉറുപ്പികയുടെ ഒരു കണക്കു തയ്യാറാക്കുന്നതിനു് അഞ്ചാറു ദിവസംകൊണ്ടു സാധിക്കും; അതിനു് വലുതായിട്ടുള്ള അഭിനന്ദനത്തിനൊന്നും ഞാൻ വഴികാണുന്നില്ല. നികുതി പിരിക്കുന്നതും അതിൽനിന്നും ചിലവുകഴിച്ചു് കുറെ ഉറുപ്പിക ബാക്കിവെക്കുന്നതും ഒന്നും ഒരു വലിയ സാമർത്ഥ്യമായിട്ടു വിചാരിക്കുവാനില്ല. നാട്ടുകാരുടെ ആവശ്യങ്ങൾ നിവൃത്തിക്കുവാൻവേണ്ടി കുറെ കടം വാങ്ങി; ആ വക ജോലികൾ തീർത്തായി നടത്തി എന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിൽ അഭിനന്ദിക്കുവാൻ ഞാൻ തയ്യാറാണു്. അതൊന്നും ചെയ്തിട്ടില്ല. എന്റെ അഭിപ്രായത്തിൽ ക്ഷാമം നിമിത്തം പലദിക്കുകളിലേയും ആളുകൾ വളരെ കഷ്ടപ്പെടുന്നുണ്ടു്. വരവും ചിലവും ഇത്ര കണിശമായിട്ടു തീർച്ചപ്പെടുത്തിയതുകൊണ്ടൊന്നും ആ കഷ്ടപ്പാടിനു കുറവു വരുത്തുവാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഒരാൾ ഇവിടെ പറയുകയുണ്ടായി ഒരാളുടെ ജന്മം ഉള്ളടിക്കിൽ പരിഷ്കാരം ആവശ്യമില്ല എന്നു്.. എന്റെ അഭിപ്രായം പറയുകയാണെങ്കിൽ ഈ എറണാകുളം പട്ടണം പരിഷ്കരിച്ചതുപോലെ ഇത്ര വിഡ്ഢിത്വം വേറെ ഒന്നുംതന്നെയില്ല. (ഹിയർ, ഹിയർ) എന്തിനായിട്ടാണു് ഇവിടെ ഇത്രപണം ഗവൺമെന്റു ചിലവാക്കിയതു്? പണം ചിലവാക്കേണ്ടതാരും ഒരാൾക്കു വന്നുചേരുകയാണെങ്കിൽ അയാളുടെ അശ്രദ്ധ അതിൽ ധാരാളം കണ്ടുവെന്നുവരും. അവിടെ പരിഷ്കരിക്കുവാൻ ആരുമില്ലെങ്കിൽ പിന്നെ അവിടെയുള്ള ആളുകളെല്ലാം അവിടംവിട്ടുപോകയേ തരമുള്ളൂ.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പഞ്ചായത്തുകളിലേക്കു വേണ്ടി അസംഖ്യം ഉരുപ്പിക ഗവൺമെൻറ് ചിലവുചെയ്യുന്നുണ്ട്. എൻെറ നിയോജകമണ്ഡലത്തിൽപെട്ട ഏതാനും ഭാഗങ്ങളിൽ പഞ്ചായത്തുകാർ യാതൊരു റോഡുപണികളും നടത്തുന്നില്ല. ഇപ്പോഴത്തെ നിലയിൽ റോഡുപണികൾക്കായി സംഖ്യ ചിലവാക്കുന്നതിലും ഭേദമാണ് കക്കടകമാസത്തിൽ അരി കൊടുക്കുക എന്നുള്ളതു്. ൭൦൦ ഉരുപ്പിക റോഡ് മെയിൻറനൻസ്സിനു കൊടുക്കുന്നുണ്ടെങ്കിലും ആ ഭാഗങ്ങളിലേക്കുവേണ്ടി ചിലവിടുന്നതു വെറുതെ വ്യർത്ഥമായിട്ടാണു കാണപ്പെടുന്നതു്. ഹെൽത്തു സെൻറർ സ്ഥാപിച്ചതിനേക്കാൾ മോശമായിട്ടാണ് അവിടത്തെ റോഡുവക്കിൻെറ സ്ഥിതി. റോഡു മെയിൻറനൻസ്സിൻെറ കാര്യം ആലോചിക്കുകയാണെങ്കിൽ വളരെ രസകരമായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. റോഡു നന്നാക്കുവാനുള്ള സാമാനങ്ങൾ ശേഖരിക്കുന്നതിനു് ൬ മാസം; പിന്നെ ൪ മാസം അതു വാരിവിരിക്കുവാനുള്ള താമസം; ഈ രണ്ടു ബുദ്ധിമുട്ടും കഴിഞ്ഞാൽ പിന്നെ ആ റോഡിൽകൂടി നടക്കുവാനൊ യാതൊരു വിധത്തിലും ഉപയോഗിക്കുവാനൊ തരപ്പെടുകയില്ല. ഒരിക്കൽ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർ അവർകൾ പറകയുണ്ടായി അങ്ങയുടെ കാർ വളരെ ചെറുതാണല്ലൊ എന്നു്. ൪,൦൦൦-൦ പതിനായിരവും ഉരുപ്പികക്കുള്ള കാറിൻെറ യോഗ്യത എൻെറ കാറിനു് ഇല്ലെന്നു ഞാൻ സമ്മതിക്കാം. ആ റോഡിൽകൂടി കാറിൽ പോകുന്ന ബുദ്ധിമുട്ട ഞാൻ നല്ലവണ്ണം അനുഭവിച്ചിട്ടുണ്ടു്. സംഗതിവശാൽ ഒരിക്കൽ ചീഫ് എഞ്ചിനീയർക്കു് അതുവഴി ചെറിയ കാറിൽ പോകുവാനിടയായി. അതിൻെറ ബുദ്ധിമുട്ടു് അദ്ദേഹത്തിനും മനസ്സിലായിട്ടുണ്ടു്. എനിക്കു് ചെറിയ കാറിൽ പോകേണ്ടിവരുന്നതുകൊണ്ടു് വലിയ കാറിൽ സഞ്ചരിക്കുന്നവരെ ഞാൻ ആക്ഷേപിക്കുകയല്ല ചെയ്യുന്നതു്. അതു് എങ്ങിനെയായാലും അവിടെ ചുങ്കം വെച്ചിരിക്കുന്നതിൻെറ നിലയിൽ യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്തിട്ടില്ല. അയിനാൽ ഉരുപ്പിക കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ച കാറായാലും അയ്യായിരം ഉരുപ്പിക കൊടുത്തു വാങ്ങിച്ച കാറായാലും ഫീ അണ്ണാ ടോൾ കൊടുക്കണം. റോഡിൻെറ കാര്യം ആലോചിക്കുമ്പോൾ ആണ് വലിയ കഷ്ടത തോന്നുന്നതു്. മുമ്പു് തിരുവിതാംകൂറിലെ റോഡാണ് മെച്ചം. അതിലും കൂടെ മോശമാണ് കൊച്ചിയിലെ റോഡു്. അതിനേക്കാൾ മോശമാണ് ബ്രിട്ടീഷു് മലബാറിലെ റോഡുകൾ. ഇപ്പോൾ നേരെമറിച്ചാണു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഒരിക്കലുമില്ല, റോഡ് മെച്ചമായിട്ടുള്ളതു കൊച്ചിയിലാണ്.

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ആയിക്കൊള്ളട്ടെ. അതിനു ഞാൻ എതിരുപറയുന്നില്ല.

റോഡു മെയിൻറനൻസ്സിനുള്ള സംഖ്യ കൂട്ടേണ്ട എന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല. റോഡു നന്നാക്കിയതിനുശേഷമല്ലാതെ പണം കൊടുക്കരുതെന്നുമാത്രമെ എനിക്കപേക്ഷയുള്ളു. ദിവാൻജി അവർകളുടെ പ്രസംഗത്തിൽ പറകയുണ്ടായി സ്കൂൾ കെട്ടിടങ്ങളുടെ ആവശ്യത്തിനായിട്ടും മറ്റും ൧,൦൦൦ക. ബഡ്ജറ്റിൽ നീക്കിവെച്ചിട്ടുണ്ടു് എന്നു്. അതുകൊണ്ടു് യാതൊരു അപകടവും വരുവാനില്ലെങ്കിലും സാമാനങ്ങൾ വാങ്ങുവാനും സിമൻറു മുതലായവക്കും ചിലവാക്കികഴിയുമ്പോൾ ആ സംഖ്യയുടെ മുക്കാൽ ഭാഗവും തീരുവാനേ വഴിയുള്ളു. പിന്നെ കൂലിക്കാക്കു രണ്ടണാ കൂലി കൊടുക്കുവാൻ ആ സംഖ്യ മതിയാകാതെയും വരും. പണം ബാക്കിയുള്ള അവസരങ്ങളിലല്ലാതെ യാതൊരു

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

പണികളും പൂർത്തിയാക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നതല്ല. പ്രത്യേകിച്ചും ക്ഷാമകാലമായതുകൊണ്ട് ശമ്പളം കുറക്കലും മറ്റും നടത്തിപ്പോരുന്നുണ്ട്. ഏഴു ലക്ഷം ഉറുപ്പികയുടെ ആദായം ഉണ്ടാക്കിയാൽ ഒമ്പതുലക്ഷം ഉറുപ്പികയാണ് ചിലവു വരുന്നതു്. അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ രണ്ടു ലക്ഷം ഉറുപ്പിക കടമായിട്ടേ തീരുകയുള്ളൂ.

പിന്നെ സാമുദായികമായുള്ള വാദങ്ങൾ സാധാരണമായി ഇവിടെ എല്ലാവരും പറഞ്ഞുവരുന്നുണ്ട്. ഇവിടത്തെ അനുഭവം പറയുകയാണെങ്കിൽ കരയുന്ന കുട്ടിക്കു മാത്രമേ മുലകൊടുക്കുകയുള്ളൂവെന്ന മട്ടിലാണ് കാണുന്നതു്. കരഞ്ഞില്ലെങ്കിൽ കൊടുക്കുകയില്ല. നമ്പൂതിരിമാർക്കു് ഉദ്യോഗത്തിന്റെ ആവശ്യമെന്താണു്; മറ്റുള്ളവർക്കു പണം ധാരാളമുണ്ടല്ലോ; രാജ്യംതന്നെ അവരുടെയാണെല്ലോ എന്നാണു് പലരുടേയും വിചാരം. അവർക്കു സാധാരണ കിട്ടിവരുന്ന ശമ്പളം മൂന്നുറുപ്പികക്കു് ഒരു ശാന്തിജോലിമാത്രമാണു്. അതിനു പെൻഷനില്ല, ശമ്പളത്തോടുകൂടിയുള്ള അവധിയുമില്ല. അതാണു് കമ്മ്യൂണൽ റപ്രസെന്റേഷനനുസരിച്ചു് വിതത്തിൽ അവർക്കു് അധികം കിട്ടിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ കെ. എസ്സ്. പണിക്കർ: ഇവിടെയുള്ള നമ്പൂതിരിമാർ ഉദ്യോഗം സ്വീകരിക്കുവാൻ ഇഷ്ടമില്ലാത്തവരായതുകൊണ്ടല്ലേ ബ്രിട്ടീഷിൽനിന്നും ഒരാളെ ഇവിടെ ഉദ്യോഗത്തിൽ വെച്ചിട്ടുള്ളതു്?

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുവാൻ തയ്യാറായിട്ടുവേണ്ടേ ഇവിടെയുള്ള ആളുകൾ ഉദ്യോഗത്തിനു വരുവാൻ?

അതുകൊണ്ടു് പ്രാതിനിധ്യം കുറഞ്ഞ സമുദായങ്ങൾക്കു് ഉദ്യോഗം കൊടുക്കുന്ന വിഷയത്തിൽ എന്തെങ്കിലും ഒരു പ്രോൽസാഹനം ഗവൺമെന്റു ചെയ്തുകൊടുക്കേണ്ടതാണു്. ഈ സംഗതി ഗവൺമെന്റിന്റെ ദൃഷ്ടിയിൽ പലപ്പോഴും കൊണ്ടുവരാറുമുണ്ടു്. ഇതിനെപ്പറ്റി വളരെ ഗൌരവമായി ആലോചിക്കാമെന്നു ഗവൺമെന്റു പറയാറുമുണ്ടു്. പക്ഷെ അതു് അവസാനിക്കാത്തതായ ഒരു ആലോചനയാകുമെന്നുമാത്രമേ എനിക്കു പറയുവാനുള്ളൂ. നമ്പൂതിരിമാർക്കു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിലും മറ്റും പല സഹായങ്ങളും അടുത്തകാലത്തു ഗവൺമെന്റിൽനിന്നും ചെയ്തുകൊടുത്തിട്ടുണ്ടു്. അതുകൊണ്ടു് ഈ സമുദായം കുറച്ചുകാലംകൊണ്ടു് വിദ്യാഭ്യാസത്തിൽ ഒരു ഉയർന്നസ്ഥിതിയിൽ എത്തുമായിരിക്കാം.

മിസ്റ്റർ. സി. വി. ഐയ്യു: സാമുദായികപരിഷ്കാരത്തിൽ നമ്പൂതിരിസമുദായത്തിനു് ഉയർന്ന നിലയില്ലേ

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: ഇപ്പോൾ വിധവാ വിവാഹംവരെ എത്തിട്ടുണ്ടു്. അതൊന്നും ഗവൺമെന്റിന്റെ സഹായമില്ലെങ്കിൽ തന്നെയും നടത്താവുന്ന പരിഷ്കാരങ്ങളുമാണു്.

പിന്നെ ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കു് ഭേദിച്ചാൽ ബാക്കി കൊച്ചി രാജ്യത്തുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലൊന്നും കൃഷി സംരക്ഷണം ആവശ്യമില്ലെന്നായിരിക്കാം ഗവൺമെന്റു വിചാരിച്ചിട്ടുള്ളതു്.

മിസ്റ്റർ ടി. വി. സുബ്രഹ്മണ്യയ്യർ: ചിറയ്ക്കൽ താലൂക്കിന്റെ എല്ലാ ഭാഗത്തും ഇല്ല.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

മിസ്റ്റർ സി. എൻ. ഇട്ടിരവി നമ്പൂതിരി: കൃഷിക്കു" വെള്ളത്തിന്റെ ആവശ്യം അവിടെമാത്രമെ ഗവൺമ്മെൻറ് കണ്ടിട്ടുള്ളു. ബാക്കിയുള്ള സ്ഥലങ്ങളിലെ കൃഷിക്കു് അവരവർതന്നെ വെള്ളംകിട്ടുവാനുള്ള സൌകര്യങ്ങൾ ചെയ്തുകൊള്ളേണ്ടതായിട്ടാണിരിക്കുന്നതു്. ഇക്കൊല്ലത്തെ പുഞ്ചകൃഷിയിൽ നൂറുക്കു് ഒ ഠ ശതമാനം വിളവുപോലും കിട്ടീട്ടില്ലെന്നു ധൈര്യമായി പറയാം. നികുതി കുറക്കേണ്ട കാര്യത്തെപ്പറ്റി പറഞ്ഞപ്പോൾ ഇപ്പോഴത്തെ ഗവൺമ്മെൻറ സിക്രട്ടറിയവർകൾ അന്നു് അതിനു തക്കതായ സമാധാനം പറഞ്ഞിട്ടുമുണ്ടു്. ആയതുകൊണ്ടു് ഇനിയും ആ കാര്യംപറഞ്ഞു് ഇപ്പോഴത്തെ പുതിയ റവന്യൂ മെമ്പരെ ബുദ്ധിമുട്ടിക്കുവാൻ ഞാൻ മുതുന്നില്ല. ഇറിഗേഷൻ നടപ്പിൽ വരുത്തേണ്ട സംഗതിക്കു് ഞങ്ങൾ ഗവൺമ്മെൻറിലെക്കു് എഴുതിയയച്ചിട്ടുള്ള കടലാസുകൾ ഇപ്പോഴും ഗവൺമ്മെൻറിന്റെ കയ്യിൽതന്നെയാണിരിക്കുന്നതു്. ഇതിനു് പരീക്ഷണാർത്ഥം ആയിട്ടെങ്കിലും എന്തെങ്കിലും ഒരു പരിഹാരം വരുത്തേണ്ടതാണു്. അതുകാരണം ഗവൺമ്മെൻറ കൂടുതൽ നികുതി പിരിക്കേണ്ടിവന്നാലും ഞങ്ങൾക്കു വിരോധമില്ല. ഇപ്പോൾ ഗവൺമ്മെൻറിനു് എടുക്കുക, എടുക്കുക എന്ന നയമല്ലാതെ കൊടുക്കുന്ന നയം ഉള്ളതായി കാണുന്നില്ല. (ചിരി) അതുകൊണ്ടു് ഈ കാര്യത്തിൽ എഞ്ചിനീയർ മെമ്പറുടേയും റെവന്യൂ മെമ്പറുടേയും ശ്രദ്ധയെ പ്രത്യേകം ക്ഷണിച്ചുകൊണ്ടു് ഞാൻ വിരമിക്കുന്നു.

Mr. T. V. Subramania Ayyar *(Nemmara):* Mr. President, Sir, I must begin my remarks by complimenting the Hon'ble Finance Member for presenting a surplus budget this year also. On an occasion like this, it is the usual practice to traverse the many activities of the Government during the past one year and also to anticipate the various activities of the Government during the next year. Meeting as we do under the shadow of a great tragedy in the shape of a European war, several minor points which usually may find a place in a budget speech by a private member may not be appropriate on this occasion. There was a time when I was hesitating as to the mental attitude I should take with regard to the war. But since the happenings of the few months, prior to this and the collapse of France, any doubt in the mind of any patriotic Indian as to his attitude has been changed entirely and I must say on this occasion that our State is bound to help the British Government in all possible ways in the prosecution of the war. Having taken the first step towards responsible Government which itself is a symbol of democracy it is the duty of every person to support with all his might the bulwark of democracy which is England. And modelling our own institutions on the democratic institutions prevailing in England, it is the duty of every one to strive his utmost in order to keep safe those institutions on which we shape our own destinies. Even though we are suffering greatly for want of funds with regard to the nation building departments, in a moment of stress like this I should say the allotment of a lakh of rupees to help the prosecution of the war finds a proper place in our budget and we should not grudge this contribution by our State. However troubled we are owing to the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

situation overseas, we cannot shut our eyes to the fact that our own position must be made safe.

The unemployment prevailing in the areas adjoining the coast, owing to the stoppage of export of coir, has been brought to the notice of this House yesterday by an adjournment motion. I do not wish to add anything more to what was contained in the speeches of the hon'ble members yesterday. Unemployment has to be solved and it is the function of the Government to devise ways and means whereby the great unemployment problem can be solved. It is gratifying to note that this Government also in spite of its red tapism is taking some steps towards relieving the situation. I hope ere long active and effective steps will be taken so that the unemployment problem may be solved in a satisfactory way.

Another thing that I wish to submit to the House is this. This House as at present constituted is meeting perhaps for the last time in a budget session. We are going to have elections next year and it may be that many of us may not be here or may be here to deliver budget speeches. But one thing we have to stress, and that, Government should kindly note with the prominence that it deserves. What little that has been given in the shape of a ministry has been paraded throughout the length and breadth of India with great tinkling of bells and sounding of brass, and it was made out that this was an epoch-making step, in that Cochin is advancing towards responsible Government. While not making or casting any aspersion on the intention of the movers in this direction, I cannot say that the powers which are now granted to the representatives of the people in this Council are quite adequate or satisfactory. Having taken the first step and having tasted what little of democracy which was conferred on the people, we, who represent the people of Cochin, here, have every right to claim more, immediately. It is no answer to say that the European situation or the international situation stands in the way. I am anticipating an argument like that. Whatever may be the situation elsewhere, our household must be put in order and as an effective measure we must see that further effective progress is made by way of further constitutional reforms *(hear, hear)*. And let us hope, Sir, that in the immediate future, before our time expires, a declaration will be made whereby more reforms of a substantial nature will be conferred on the ministry.

Another thing, which I want to bring before the notice of the House, is this. It is no use of creating a number of Ministers or continuing any number of Ministers. The effective way in which power can be conferred is by way of giving some sort of financial control to the Minister or the Ministers. As was so ably put by a

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

distinguished politician of an adjoining State, the kernel of the administration is retained with the Diwan and what is given is only the outer shell. So long as the Minister or the Ministers have no control over the finances, have no control in the way in which the money is to be spent, there is no meaning in saying there is any little of responsible government. It is one thing to say that the reserved half is willing to give as much money as the Minister wants; it is another thing to say that the Minister has got adequate powers to exact or to demand what is required for the proper administration of the transferred half. I do hope, Sir, that the party in power as also the Hon'ble Minister will strive their utmost in order to get more real power by way of some sort of effective control over the purse and in that attempt they may rest assured that we, on this side of the House, will surely support them with all the strength in our command. If, for any reason, the Government is not willing or is not prepared at present to bestow some sort of control over the entire finances on the popular ministry, then I should suggest that at least a step in that direction may be taken by allotting a definite proportion of the income of the State to the Ministry to be spent by the Minister as he likes so far as the transferred departments are concerned.

Mr. A. B. Salem *(Mattancheri):* Is he not spending the money as he likes?

Mr. T. V. Subramania Ayyar *(Nemmara):* I am sorry my friend has not understood my position.

Now, what is taking place is, the Diwan or the reserved half allots a certain sum for the purpose of rural development, say a lakh or two lakhs. But what we say is, a fixed proportion of the revenues of the State, say 1/3 of the customs revenue or 1/3 of the income of the State should be allotted to the transferred half. Supposing there is a definite rule, a statutory rule like that, then, the amount will be forthcoming to the pocket of the Minister and he can spend it as he likes for the proper administration of the transferred half. We need not depend upon the dolls given by the reserved half. It may be that some particular persons may be willing to allot enough; but so long as there is no constitutional authority to say that such and such an amount should be allotted for the transferred half, we cannot insist on the reserved half to give us such and such amount, and we have now to depend on the sweet will of the reserved half. There is a demoralising aspect in that, Sir, without casting any aspersion on any individual, so long as the Ministry feels that it can get whatever amount it wants only through the goodwill of the reserved half, there is a tendency consciously or unconsciously to slightly modify the Ministry's attitude in order to suit the mental

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

attitude of the reserved half. We have to provide against that by declaring either in the Act itself or by a well-established convention that a certain definite, fair and substantial proportion of the revenues of the State will be allotted every year for rural development purposes. This is not a small matter and unless such a power is given, and unless such a definite understanding is established or constitutional provision made, there is no meaning in saying that we have got any sort of responsible Government. Without meaning any personal criticism, Sir, what is the function which the Minister can now perform, in respect of the departments under his control? Formerly they were administered by two or three Heads of Departments. What amounts were allotted to these departments is now allotted to the Minister and he is spending them. So far as the administrative matters are concerned, I do not believe even the Minister, a most industrious Minister, can go behind what is put up by the departmental heads. I do not blame him for that. So far as the work of the Minister is concerned, he now answers questions in the Council so far as the transferred departments are concerned. What is now done by the Minister is to distribute a lakh of rupees or so allotted to him for the various departments under him. And, after all, what is a lakh of rupees for a State like Cochin. There are about 80—90 Panchayats here. What can the Hon'ble Minister do by way of distributing a lakh of rupees among so many Panchayats? Where is the scope for him to do any original work? Where is the scope for him to undertake any work which will be conducive to the benefit of the people at large? It is impossible. But, on the other hand, supposing he is able to claim say, 1/3 of the customs revenue out of the 24 lakhs or so—I think it will come to 7 or 8 lakhs—it will be a substantial sum indeed. He is sure that in view of the surplus budget next year also sufficient amounts will be forthcoming. But who knows now, Sir, what will be the fate after 2 or 3 years? It may depend upon the position of the reserved half then. What I wish to point out is only this aspect of the constitutional poistion. I am glad that the Hon'ble President is come at this stage.

(At this stage the Hon'ble President took the Chair)

What I want to press is this. Unless there is definite understanding that a substantial and a fair portion of the revenues of this State will be allotted permanently for the use of the Minister for Rural Development, it is no use of claiming that we have real power, and unless either the provision in the constitution itself is changed or a convention is established that the Ministry will be given a definite proportion of the revenues of the State, I cannot say that the Minister can perform his functions freely. I would like to point out this to

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

this House, Sir, that we must be prepared to establish a principle by which a definite proportion of the revenues of the State will be placed in the hands of the Minister, for rural development purposes.

Another point I wish to suggest to this House is this. I wish that in this State the Education Department takes more interest in Sanskrit education. I know that there have been so many schools established in the different parts of the State, but so far as some institutions are concerned, they are now tottering. They are not able to stand on their own legs. I wish to cite the instance of the Nemmara Sanskrit School. I wish Government would find its way to encourage Sanskrit education in these areas by taking the management of the schools themselves, so that Sanskrit education may be popularised and Sanskrit may be thus given a push by the Government.

I do not wish to take more time except to say that we look forward, Sir, in the near future before the life of this House is out, for as famous a pronouncement as the one made before we began to sit in this Council whereby real and substantial reforms will be introduced, and we do hope that we will be meeting next year in a House which will enjoy real responsibility and real representative government.

Mr. Ambat Eachara Menon *(Chittur-Rural)*: Mr. President Sir, It has been the custom of this House to budget low receipts and high expenditure. I has been so this year as well can be proved by the receipts and expenditure given in the budget this time. Except under Stamps, Matches, Tribute, Jails, Ayurveda and Stationery and Printing, the receipts have been shown very low. With regard to the expenditure, it will be seen that under Agriculture a small sum of Rs. 600 is shown as the increase; under Panchayats a sum of Rs. 300 is the increase; Rs. 200 under Co-operation; under Ayurveda there is a decrease of Rs. 800; under Public Health Rs. 4,300 less; under Industries transferred Rs. 2,600 less and under Rural Development Rs. 2,800 more. There was reason hitherto to show that there would be deficit in the year. That was simply to give us a reply "no funds" whenever we went before the House asking for very necessary expenses towards necessary things. This year a surplus budget we have got, and I do not know why that method was adopted by the Government.

Going a step further we have been hearing much about the reforms brought about here. It has not been accepted by many people without a murmur. It has been said that this reform, though it is an actual dyarchy, would be successful here, since the present financial condition of this State was unlike that of the Provinces in 1919; the absence of the so-called "birds of passage", the presence of them in the Provinces made it a failure; the active

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

presence of a benevolent Ruler in His Highness the Maharaja and a sympathetic premier and the identity of the interests of the Ruler and the ruled, were put forward as guaranteeing success.

Another reason was the enthusiastic promise of financial aid from the Diwan. He had assured more than once that, if he was convinced of the resultant good of any co-ordinated programme any, amount of funds would be contributed to its successful execution. But, from a villager's point of view, this has failed because, the politicians of the State only cared to find out loopholes in the nominations to the Panchayats and the transfers of officials which fact could be fully verified if you look only into the reports of the Legislative Council business. The failure, according to me was not due to the absence of these three or four requisites. I have enunciated,for,out of the allotted amount for the departments under the Minister about half is taken up for expenses of administration and public gardens. From the various items of expenditure it will be seen that the responsible Minister was spending the same amount the irresponsible executive was spending before the inauguration of these reforms. For instance, the Panchayat communications under the Minister gets only Rs. 62,923 as against Rs. 68,166 in the pre-reform days. For water supply the Minister gives Rs. 30,954 as against Rs. 33,714. Under the Rural Development relating to the uplift of the depressed classes in the matter of supply of school requisites, cloths and foods, the Minister gives only Rs. 25,770 as against Rs. 31,329. Out of the sum of Rs. 17,100 allotted for Rural Development, a major portion goes for administration. Such being the case, I am at a loss to know what is the nature of the detailed account of the way in which the special grant for Rural Development has been spent during the last year and its programme for the coming year. To be brief, these are the state of circumstances. Unless there is co-ordination between departments, unless all the departments are brought under the Minister, it is next to impossible to do any good to the villagers.

You, Sir, have said in the concluding portion of your opening address that "in the new world order that will emerge out of this turmoil, I can see clearly in my vision, a free and self-governing Dominion of India". So I pray to you Sir, to advise His Highness to give us full responsible self-government under the suzerainty of His Highness and educate us to shoulder the mighty task that is ahead of us.

Mr. V. K. Krishnankutty *(Ezhuvas-Trichur):* Do you mean to say you are not sufficiently educated ?

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural):* I did not say that. What I say is, we have not been educated sufficiently in the path of administration.

Mr. T. V. Subramania Ayyar *(Nemmara):* In the Municipal Administration ?

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural):* Yes. That is different.

Now, coming to unemployment, we have had a vivid description of the pitiable state of those who are engaged in the coir industry yesterday. There are the educated unemployed and there are others who are leading a work-a-day life. The methods the knowing people now suggest are:—(1) great industrial undertakings and (2) co-operative agriculture. The present state of the people of the State does not warrant their undertaking of any industrial business on a large scale. It has to be undertaken by the Government itself. Neither the budget nor the speech of the Diwan makes any mention on that score. On the other hand, the Government think of disposing of the machinery of the Tanneries which have come into their possession. If they go very strictly by "the profit and loss account", they will have no chance of having any programme to lessen the distress. It is said, the idea of supplying a few acres of fields to each of the educated unemployed for cultivationis gaining ground elsewhere. It is high time that we had it in high swing in this *Ramarajyam.* The Government could now take in hand some large improvement works and relieve some unemployment. If the Government had undertaken the Kambalathara Eri works this year itself, the poor people of Chittur would have been greatly benefitted, but the wheels of the Public Works Department move very slow. I have to tell the Government that the opinion of the laymen of Chittur with regard to the success of this scheme is plain. The survey report done for the high level channel is before the Government and it will show that there is no difficulty as was once envisaged. I have to tell the Government that the lay-men of Chittur have no doubt with regard to the success of this scheme. When we hear these absorbing words "Rural Re-construction", we at once call to mind the present pitiable condition of those who inhabit the villages and then a vista of these magic words pass through our minds. For humanity requires house to live in, water to drink, sanitation to prevent disease, communication for easy intercourse with the outer world, education especially adult literacy and improvement of the economic position. What has the Government done in these matters? In the model villages how many wells have been constructed, to serve the intended purpose. They have constructed wells,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

but there is no water. What is the nature of sanitation they now have? Under Panchayats, there is sanitation in all the villages. In our parts villages are situated miles apart. In a day or two a week one or two coolies engage in this work. There are none to inspect their work. How many roads have they constructed last year to improve their plight? How can you assist the villagers without roads? The agriculturists want roads. They will have paddy to bring home from their fields and how can they bring them without roads. Unless you give them roads, they will have to spend more. The price of paddy in places without roads will be much less than the price obtaining in places which have good communications. How many schools have they started to remove the illiteracy, especially adult illiteracy? The insanitary condition at present of the rural roads is a standing disgrace to the Department and an insult to our intelligence. When we see the existence of the rural centres, our enquiry would be, how many have taken advantage of their existence. How many poultry farms have the people started, and we hope, the Minister will give us, in his detailed reply, the information. How can a man without a house start poultry farming? We will have to sit before we stretch our legs. What is seen now is that we have put the cart before the horse. I have to say to the Minister, go to the village, real village I mean, consider their ways, conditions, and understand it for yourself. Try to do something with the existing machinery, help it with the special grant and do well what is being done.

We would thank the Government for its good intention in appointing an independent committee to examine the working of the Staff Selection Board. But some of us cannot in all conscience admit the encomiums showered on the Committee by the Government. It has been brought to the notice of the Government in this House that two of the Taluks were almost totally neglected in the matter of recruitment. It has been brought to the notice of the Government that none from those Taluks were on the Committee. Even though the Government did not heed to the suggestions, it was thought that the Government would call the attention of the Staff Selection Board to the disparity prevalent. No improvement in that direction has been made as can be seen from the waiting list which the Government had been good enough to publish. From this, it will be seen that out of 86 Ezhuvas in all, only 2 from Vadakkancheri and none from Chittur were selected. The Government will stand up and say that when the turn of these people came, it was for the post of a midwife or lady vaccinator. From the list published we find there are 32 simple S. S. L. Cs. There are 266 Nairs, 7 from Vadakkancheri and 9 from Chittur including those who had been

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

acting long before the Board came into being. In this case also there are 87 simple S. S. L. C.?

Mr. K. R. Viswambharan *(Ezhuvas-Talappalli)*: What is this simple S. S. L. C.?

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural)*: Those who have no technical qualifications.

Mr. T. V. Subramania Ayyar *(Nemmara)*: You say those from Chittur are simpletons.

Mr. A. Eachara Menon *(Chittur-Rural)*: I am sure that these selections have been made for particular purposes. Further, there is a Moosad in the waiting list. His name is there, but he was not taken up.

Coming to the other castes, depressed, one carpenter, one Kaniyan, one Pilla and one Vadukan whose caste exist only in Chittur, they have not been considered by the Board at all. If you had been careful, and if the investigation had been elaborate, these depressed classes would not have been left out of account. Sir, if justice had been meted out in a fair manner to all the communities, I could have accepted if the word vociferous were added before the communities. It is not the fault of my people, but it is the fault of those who represent them here. It is a pity that the drawbacks of their representatives in this House should be made an excuse for passing them over. You cannot have any difference between Ernakulamarian and a Trichurian, Vadakkancherian and a Chitturian. Let them not suppose that they have been excluded by returning such gentlemen to this House. That Chittur is backward in education will be admitted by all. It is the duty of the Government to promote their education. If even this small favour is not shown to them, what do the Government intend doing for the people of Chittur.

Sir, there was an incident. When I heard that your term of office was extended, I was about to congratulate you; but I doubted knowing not who should be congratulated—whether we or you. It is nothing to you if your term is extended. But to us whom you have given a little of reform, if you are taken away suddenly, the reform you have introduced would not have been worked satisfactorily. There is no chance of these reforms working, if you are not with us. You will have a sort of filial love to carry it through. However, we have to congratulate ourselves for the benefit conferred on us by His Gracious Highness and to repress our thanks for the same.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur)*: Since you compel me, Sir, I would like to survey this year's budget from the

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

standpoint of the previous years' budgets and then leave to the House to come to the conclusion as to whether our position is such as would be a matter for congratulation. Now, in this connection, before I start going to the figures of the budget for the year 1116, I would like to place before the House the figures for certain previous years, to know exactly as to whether this Government, after having collected a gorgeous sum of a crore of rupees, is doing all that it could do, for the amelioration of the condition of the people. I intend referring to the figures from 1111, the figures with which Sir, you are apt to be more conversant, because that is the year in which you first assumed office in Cochin State. In this connection, I intend dividing the expenditure of the Government into three distinct categories, adopting more or less the method you have outlined last year: (1) expenditure for the spending departments, (2) upon the revenue department and (3) upon the nation building departments. Now the question for this House to consider is whether in view of the fact that we are having a stupendous income with surplus budgets for the last three years, we are spending as much as we ought to spend for the needs of the rural population. It is now generally the fashion of all Governments to undertake rural development activities. Whether it really improves the condition of the people or not, some sort of activity must be undertaken. Since that is the fashion, our Government too has been doing something in this line, and now, we will have to decide as to whether the Government instead of setting an example for other States is doing all that it can possibly do, in view of its financial position.

I will just refer to a few figures. I do not intend placing all the figures before the Council, as it will not be possible for me to do that without taking more time than that to which I am entitled. Take for example, the up-lift of the depressed classes. Let us see what exactly our Government has been doing for the last so many years. I find from the budget of previous years that in 1109 a sum of ·96 lakhs of rupees was spent on this account. In 1110, it rose to 1·16 lakhs and in 1111, there is a fall in the expenditure, on this account, which comes to only ·81 lakhs and this fall continues up to the year 1115. According to the budget estimates for the coming year, it is only ·68 lakhs.

Another department which I would like the House to bear in mind is the Panchayat Department, which, in my opinion and in the much more important opinion of the Government, is the one important department which contributes mostly for the welfare of the rural population. Now in 1110 the amount that was spent for the Panchayat Department came to 2·11 lakhs. In 1111 it is 2·18 lakhs,

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

in 1112 it is 2·14 lakhs, in 1113 it is 1·79 lakhs and in 1114 it is 1·97 lakhs. In 1115, the Budget figure is 2·65 lakhs. In 1115 what has been done is this; 2·65 represents also the one lakh of rupees given by way of a lump sum to the Minister for carrying on rural development activities. So, normally the amount comes only to 1·65 lakhs, when the one lakh of rupees is not taken into account. If these figures are analysed, my submission is that the general administrative activities of the Government have been elaborately and lavishly financed. The amount set apart for this department is stationary, and if not stationary, the expenditure is very small, which according to me is a highly unsatisfactory position. In this connection, I will also just refer to some figures of expenditure in certain detail, expenditure which really affects the welfare of the rural population. As regards communications the amount spent in 1109 is 88 thousand rupees, in 1110 it is 78 thousand rupees, in 1111 it is ·82 lakhs, in 1112 it is ·74 lakhs, in 1113 it is ·69 lakhs, in 1114 it is ·66 lakhs and in 1115 it is ·63 lakhs. The figure for 1115 is without the allocation made by the Hon'ble Minister out of the one lakh of rupees placed at his disposal and this with the allocation will come to 85 thousand rupees. Now I will ask this House as to whether a Government with a surplus budget for a series of years, whether such a Government is justified in not allocating more money for the needs of the rural population. It has been brought to the notice of the Government by the Hon'ble Member for Anthikad that the towns are being remarkably developed. I concede it is so. We are almost having the Mughal splendour being introduced into the metropolis of the Cochin State, on a small scale. But then, what I would desire the Government to do is to see that towns, where people do congregate and where there are local authorities, should be asked to improve the localities themselves a d larger amounts should be allocated for the improvement of the needs of the rural population. As an instance, I will say that the Jubilee Town Hall is a welcome addition to Trichur. It has cost us an enormous amount. If this amount was utilised for the Trichur Taluk, the people there would have been highly grateful. It is only those people who are living in Trichur, those people who earn their livelihood in Trichur or those people who beg for their livelihood there, who are able to enjoy the amenities of the remarkable Town Hall. Similarly, public improvements in towns do add to the amenities of the people living in towns. My humble submission before the House is that they are only proper when funds so permit after catering to the needs, the bare needs, of the rural population.

In this connection, I would like to refer passingly to the complaint made by my friend Mr. B. M. Peter, in not having provided

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

for schemes which will help unemployment of the poor workless people. Last time, during the last Budget session when, I said that roads do not exist in rural areas, I think, it was mentioned on behalf of the Government that schemes of public utility will be undertaken which will also give work to the people who are workless. In this connection, it is very interesting to note that absolutely nothing of that sort has been provided for in the Budget. If I were to sit on the other side, I would have centred all the works for the next four years into one or two years, so that money can be saved in future years and the problem of unemployment can be solved for the present. On the other hand, what we find is the old stereotyped practice, of trying to meet rural demands in a parsimoniously and niggardly way, is continuing, leaving the non-urban people to themselves. It was mentioned yesterday that a generous amount of Rs. 50,000 has been utilised for the famine stricken population of the littoral areas. I must congratulate the Government on their having found such a large amount for that particular purpose. My point is that if communications for the next few years are now taken up, it will be possible for the Government to give work to the people and also, see that the needs of the localities are properly looked after.

I will refer to one or two points which arise from the speech of the Diwan President. The reasons advanced for not proceeding with the Cultivating *Verumpattomdars* Bill were, "the Government cannot be a party to upset the entire agrarian system of the State in a revolutionary manner". In the matter of these novel schemes, which have become necessary on account of the peculiar critical situation of a particular period, it is necessary for the Government to resort to revolutionary measures, because there is a particular section in the State, who are suffering intensely, and therefore it is no reason for the Government to drop the Bill. It would have given relief to the rural population.

Finally, I would like to refer to the Budget of the coming year. It has been mentioned that we had a big figure of income. In that connection, I would like to know whether in view of the unsettled conditions consequent upon the present European war it is advisable for the Government to budget for an income of 26 and odd lakhs from the customs revenue especially in view of the fact, as the Diwan observed, that there is a large possibility that the trade of Cochin will suffer.

Mr. President: Our aggregate of customs revenue for 1116 is based upon the actual collections for 1939—40 and those figures are already available.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* I understand that the figure of 26 and odd lakhs as given here happens to be the collection for 1939—40. I think it is the amount available for use in 1115.

Mr. President: As a matter of fact, hon'ble members must remember that there is a great deal of confusion in the way in which this customs revenue is budgetted. In certain years, you will find a surplus of 18 lakhs—that means two years' customs revenue was got during the year. In a particular year no amount was paid. The system I introduced is this. I took advantage of the double collection in a particular year, that is three years ago, and kept one collection in suspense account. For every financial year, so far as we are concerned, our budget figure is based on the actual collection of the previous financial year. The amount collected in 1939—40 is credited in 1116.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* As you have put it, it is very clear. It is not so clear from the explanatory memorandum of the Finance Member. There it is stated "Based on the actual realisations of 1939—40 an increase of Rs. 1·26 lakhs over the revised estimate of Rs. 25·24 lakhs in the current year is anticipated for 1116". Again it is a matter for speculation.

Mr. President: At the time when we prepared the budget, the audited figures for 1939—40 were not available. That is why we said it is anticipated. But the audited accounts of the actual collections we receive will not normally vary very much. You may take it that it will be more than 26 lakhs, but not less.

Mr. V. K. Bhaskara Menon *(Cranganur):* Now, in the matter of public works Sir, I have got a very serious complaint against the Government. For the last 5 years, communications which benefit the major part of the subjects of His Highness the Maharaja have been neglected and public bulidings seem to be the order of the day. I understand the importance of public buildings. I do understand that public buildings add to the amenities of Government officials, but I do contend that for the majority of the population of the country good roads and good means of communication are of vital importance. Now, in this connection, it will be interesting to refer to the figures in the budget for the last three or four years to know as to what exactly has been spent. The total amount spent for communications original, repairs, etc., in 1109 comes to 3,47,000 and odd rupees and for buildings the amount was 3·71 lakhs. In 1110 it was 3·65 for communications and for buildings 2·69. In 1111 it was 3·2 for communications and 3·36 for buildings. In 1112 for

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

communications 2·97 and 5·51 for buildings. In 1113 it was 3·01 for communications and 3·91 for buildings. In 1114 for communications it was 3·77 and for buildings 3·48. In 1115 after all the buildings have been provided for, the people began to get a good share of the main provision for communications and a provision of 4·12 for communications and 4·16 for buildings has been made. During the five years the total figure for communications comes to 21·21 as against 19·98 for buildings. This sort of spending money is quite good for the few. My submission is that in view of the fact that the schemes of the Road Board involving large amounts have been pending, because of paucity of funds, it will be proper for the Government, if the construction of public buildings is reduced to a minimum and means of communications are properly attended to to a greater extent. Even in this year's budget, some partiality seems to be in evidence towards buildings. From the details of the P. W. D. budget, it is seen that some of the urgent works necessary are the construction of a pavilion in the Maharaja's College costing 9 thousand and odd rupees. God alone knows what it is for. Then a sum of Rs. 25,000 is provided for improving and for constructing additional office buildings in Trichur. In the Standing Finance Committee meeting, the Secretary to Government assured me that an amount of 11 thousand rupees is urgently necessary for the reconstruction of the Land Record Office and that there is every chance of the whole building falling down upon the Superintendent. My point in placing this before the House is that if such things are absolutely necessary they might be resorted to. My submission is that as far as possible a large portion of the amount should be devoted to the working of the schemes of the Road Board thereby giving facilities for communication and solving the problem of unemployment in rural parts.

One more point and I close. The question is what we should do with the surplus amount at our disposal. We have a Minister who has got as many schemes as could be contained in the heads of almost all of us. He accused me last year that I have no schemes at all. I plead guilty to that charge. The amount at the disposal of the Minister is far too small and I contend that, if he is given more funds, he will be able to develop his remarkable schemes such as poultry rearing and bee-keeping, thereby improving the condition of the rural population.

Election of the Deputy President

The Election of the Deputy President was then proceeded with (5 p.m.). The Hon'ble President announced that the following

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly